ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1933. ΥΠΕΡΑΝΩ ΟΛΩΝ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ!

Παπαροῦνα

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8. — Ἰδιοκτήτης—Διευθυντής: ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ). — Ἀθῆναι, 8 Ἀπριλίου 1933. — ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 2.

ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΑΘΩΝ

—ΙΔΟΥ Ο ΝΥΜΦΙΟΣ... ΕΙΣ ΤΑ ΚΡΥΑ ΤΟΥ ΛΟΥΤΡΟΥ.—ΚΑΙ ΑΠΕΛΘΩΝ ΑΠΗΓΞΑΤΟ !

—ΜΕ ΦΙΛΗΜΑ ΠΡΟΔΙΔΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ ΣΟΥ;

—ΚΥΡΙΕ, Η ΕΝ ΠΟΛΛΑΙΣ ΑΜΑΡΤΙΑΙΣ ΠΕΡΙΠΕΣΟΥΣΑ ΓΥΜΝΗ...

Η.

Η "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ)

Ἀρχισυντάκτης: ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ (Κόκορας)

Ἐπὶ τῆς ὕλης. ΛΥΝΤΙΑ ΝΙΚΟΛΣ

Γραφεία: ΚΟΡΑΗ 4

ΑΠΟ ΒΑΘΜΑΔΑ ΣΕ ΒΑΘΜΑΔΑ

Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ

Ὅπως τὰ περισσότερα σατυρικὰ περιοδικὰ ἔτσι καὶ ἡ «Παπαρούνα» εἶχε τὴ δίκη της στὸ Πλημμέλημα ἐπὶ παραβάσει τοῦ νόμου περὶ Ἀσέμνων. Ἡ δίκη εἶχεν ὁρισθῆ διὰ τὴν π. Πέμπτην, 6ην Ἀπριλίου. Πολὺ πρὸ τῆς ὡρισμένης ὥρας ὁ περίβολος τοῦ Πλημμελειοδικείου εἶχε γεμίσει ἀπὸ κόσμον φίλων, ἀναγνωστῶν καὶ μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεως. οἱ ὁποῖοι προσῆλθαν διὰ νὰ μαρτυρήσουν (καὶ ἐμαρτύρησαν κυριολεκτικῶς ὡς που νὰ φθάσῃ ἡ ὥρα τῆς δίκης) ὑπερ τῆς σεμνότητος καὶ τῆς χρηστοθηθείας τῆς «Παπαρούνας». Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων διεκριναμεν τοὺς κ. κ. Νίκον Λάσκαρην, Ἄγγελον Σικελιανὸν, Σπ. Ποταμιᾶνον, Ἀθαν. Φούφαν, Εὐστ. Ζηργᾶνον, Γ. Μακρῆν, Ι. Καποδίστριαν, τὸν θιασάρχην κ. Σύλβαν, τὸν συνθέτην κ. Κατριβᾶνον κλπ.

Μὲ τέτοιους μάρτυρας καὶ μὲ τὸν κ. Κίμωνα Εὐαγγελᾶτον συνηγορον, πῶς ἦτο δυνατὸν νά...ἀθωωθῇ ἡ «Παπαρούνα»; Καὶ ὅμως ἠθωώθη!

***

Αἱ καταθέσεις τῶν δύο ἐξετασθέντων μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεως τῆς «Παπαρούνας» κατὰ τὴν προχθεσινὴν δίκην μας κ. κ. Νίκου Λάσκαρη καὶ Ἀγγέλου Σικελιανοῦ θὰ ἤξιζε νὰ παρατεθοῦν ὁλόκληροι καὶ εἰς τὴν «Παπαρούνα», ὅπως ἐδημοσιεύθησαν εἰς μερικὰς καθημερινὰς ἐφημερίδας τῆς χθές. Μὲ λίγα, ἀλλὰ μεστὰ νοήματος λόγια οἱ διαπρεπεῖς λόγιοι ἔβαλαν τὰ πράγματα στὴ θέση τους. Καὶ οἱ δικασταί, πεισθέντες — εἶχον ἄλλως τε σχηματίσει τὴν γνώμην των εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μόλις ἐξεφύλλισαν τὸ ὑπὸ κατηγορίαν φύλλον τῆς «Παπαρούνας», (τὸ 2ον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς μας φύλλον) — περὶ τοῦ ἀβασίμου τῆς κατηγορίας, παρητήθησαν τῆς ἐξετάσεως ἄλλων μαρτύρων. Καὶ ἔτσι οἱ κ. κ. Ποταμιᾶνος, Φούφας, Ζηργᾶνος κλπ. ἔμειναν μὲ τὴν ἀδίκως κανητοποιηθεῖσαν προθυμίαν καὶ καλωσύνην των. Εἰχόμεθα νὰ μὴ τοὺς ξαναχρειασθοῦμε!....

***

Ἀλλὰ ἡ δίκη τῆς «Παπαρούνας» εἶχε καὶ τὰ ἀπρόοπτα ἐπακόλουθά της. Εἰς τὸ ζυθεστιατόριον «Ἐμπορικόν», ὅπου ἐωρτάσαμεν διὰ προχείρου ζυθοποσίας, καθ' ἣν οἱ μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως... ἐζυθοκραύγαζον ὑπὲρ μακροημερεύσεως τῆς «Παπαρούνας». Ἀντὶ μεζέδων, παρετέθησαν ἄφθονα εὐφυολογήματα καὶ καλαμπούρια, κυρίως ἐκ μέρους τοῦ Ἄρχοντος τῶν Καλαμπουρίων Λάσκαρη καὶ οἱ παριστάμενοι παρηκολούθησαν μίαν φιλολογικὴν διένεξιν μεταξὺ τοῦ συνηγόρου κ. Εὐαγγελάτου, ὁ ὁποῖος ἰσχυρίσθη εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἐξηκολούθη ἰσχυριζόμενος καὶ εἰς τὸ ζυθεστιατόριον, ὅτι: ἡ «Παπαρούνα» τοῦ Πὼλ Νόρ, εἶνε μετὰ τὸν περίφημον «Λύχνον» τοῦ Λασκαράτου, τὸ καλύτερον καὶ πνευματωδέστερον περιοδικὸν ποὺ ἐξεδόθη στὴν Ἑλλάδα, τοῦ δὲ κ. Φούφα διεκδικοῦντος — δικαίως— τὰ δίκαια τοῦ «Ρωμηοῦ» τοῦ Σουρῆ, τοῦ «Ἀσμοδαίου», τοῦ «Ραμπαγᾶ», τοῦ «Σκρίπ», τοῦ «Ἀστεως» καὶ τοῦ «Κώδωνος», οὐδενὸς ἀντιλέγοντος. Πάντως ἡ ἔρις ἐλύθη ἡσύχως, ἀανγνωρισθέντος τοῦ δικαίου ὅλων.

Η «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ»

ΕΠΙ ΑΠΟΠΛΑΝΗΣΕΙ

Ὑπεβλήθη μήνυσις ἐπὶ ἀποπλανήσει κατὰ τοῦ κ. Σπ. Μερκούρη ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς ὁμωνύμου ὁδοῦ διότι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν μὴ γνωρίζοντες τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἐπιγραφῶν ἀπεπλανήθησαν ζητῶντας τὸ σπίτι τους

ΤΑ ΙΔΙΑ ΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

LES SEPARES DES LECTEURS

Ἀπὸ ὁλόκληρον τὸ πανελλήνιον, ποὺ ἀποτελεῖ, ὡς γνωστόν, τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν τῆς «Παπαρούνας», ἐξετιμήθη κατὰ τὴν ἀξίαν της ἡ εὐτυχὴς ἔμπνευσις τῆς «Παπαρούνας» ὅπως ἐξιστορήσῃ τοὺς Ἕλληνας, ποὺ ἔτυχε νὰ ἔχουν ἰδιαίτερα μεταξύ τους. Ἀπὸ κάθε γωνιὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ παντοῦ ἄπου πάλλουν ἑλληνικὲς καρδιές, ἀπὸ τὴ Ρούμελη, τὸ Μωριᾶ, τὴ Θεσσαλία, τὴν Ἤπειρο, τὴ Μακεδονία, τὴ Θράκη, τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου καὶ τοῦ Ἰόνιου πελάγους, ἀπὸ τὸν Ἑλληνισμὸ τῆς ξενιτειᾶς, Αἰγύπτου, Ρουμανίας, Παρισιοῦ, Βερολίνου, Λονδίνου, Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Καναδᾶ, Νοτίου Ἀμερικῆς κλπ., μᾶς κατακλύζουν—σότε πρόφτασαν κ' ὅλας νὰ ρθοῦνε;—γράμματα ποὺ μᾶς εὐχαριστοῦνε γιὰ τὴν ὡραία αὐτὴ πρωτοβουλια. Ἐνθαρρυνόμενοι λοιπὸν καὶ μεῖς ἀπὸ τὴν... κατακραυγὴ αὐτὴ συνεχίζοιμε τὴ στήλη τῶν Ἰδιαιτέρων δι' ἀναγνώστας.

Τὴ στήλη τούτη τῆς «Παπαρούνας» θέλοιμε νὰ τὴν κάνοιμε ἕνα εἶδος ἐξομολογητηρίου γιὰ ὅλον τὸν κόσμο καὶ γιὰ ὅλα τὰ γοῦστα! Στὴ στήλη αὐτὴ θὰ βρίσκουν φιλοξενία, ὅλοι ὅσοι πονοῦν καὶ θέλουν νὰ δώσουν μιὰ διέξοδο στὸν πόνο τους, στὴ θλίψη τους. Ὅσοι πάσχοιν, θὰ βροῦν στὴ στήλη τῶν Ἰδιαιτέρων τὴ θεραπεία τῶν κακῶν τους, ἂν ἐννοεῖται θέλουν νὰ θεραπευθοῦν ἀπὸ τὰ κακά τους. Γιατί, βέβαια, δὲ θὰ πάσοιμε κανέναν ἀπὸ τὸ λαιμό! Στὰ Ἰδιαίτερα τῆς «Παπαρούνας» ὅλοι οἱ ἀναγνῶσται καὶ οἱ ἀναγνώστριες θὰ βροῦν βάλσαμο παρηγοριᾶς.

Ὅπως εἴπαμε καὶ στὸ προηγούμενο φύλλο, οἱ ἐκδότες τῆς «Παπαρούνας», σεβόμενοι τὰ μυστικὰ τῆς ἐξομολογήσεως τῶν ἀναγνωστῶν, οὔτε μιὰ ματιὰ ρίχνουν στὴν ἀλληλογραφία τῶν ἀναγνωστῶν, ἀλλὰ τὴ στέλνουν κατ' εὐθεῖαν στὸ τυπογραφεῖο, μὲ τὴ σύσταση πρὸς τοὺς λινοτύπας νὰ τὰ στοιχειοθετήσοιν, χωρὶς νὰ τὰ κυττάξουν. Ἐπάσης ἔχουν δοθῆ αὐστηρὲς διαταγὲς στὸ συνεργεῖο τῶν διορθωτῶν τῆς «Παπαρούνας»—ἡ «Παπαροῦνα» τὰ ἔχει ὅλα πλούσια, διάβολε! — νὰ ἀφίνουν ἀδιόρθωτα τὰ τυπογραφικὰ δοκίμια τῶν χειρογράφων τῶν ἀναγνωστῶν μας. Ἂς ζημιωθῇ ἡ ἄψογος ἐμφάνισις τῆς «Παπαρούνας» προκειμένου νὰ τηρηθῇ τὸ ἀπόρρητο τῶν ἐπιστολῶν, ποὺ τὸ προστατεύει καὶ τὸ Σύνταγμα. Πάντως, τὰ λάθη καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν ἐπιστολογράφων.

Σημείωσις «Παπαρούνας». — Κάθε ἀναγνώστης μας ἐπαθιμῶν νὰ ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὸν πλησίον του, ἢ μὲ τὴν πλησίον του, μὲ τὸν γείτονα ἢ τὴν γειτόνισσάν του διὰ τῆς στήλης αὐτῆς, παρακαλεῖται νὰ μᾶς ἐμβάζῃ εἰς τὴν παλάμην τὸ σχετικὸν εἰκοσαρόκι. (Δεχόμεθα καὶ ὁμολογίας). Μεσῖται ἀποκλείονται.

Ἐρωτευμένην Φυλλοξήραν, Ἄστρος. — Διαβάσαμε καὶ τὰ δικά σου, κυρία Ἐρωτευμένη Φυλλοξήρα, στὴν «Παπαροῦνα». Δὲ ντράπηκες, μωρὴ σπιοῦνα, μωρὴ σουροικλεμέ, νὰ κάθεσαι στὰ ντουρσάκια καὶ νὰ ξομπλιάζῃς τὶς τίμιες γειτονοποῦλες, ποὺ πηγαίνουνε μὲ τσὴ ἀγαπητικούς τους στὸ Ρέμα τῆς Καλλιρρόης; Τ' ἤθελες, μωρὴ ἐσύ, στὸ Ρέμα τῆς Καλλιρρόης, κακοχρονάχαις, ναί; Μὰ γιὰ κάτι τέτοιες σὰν καὶ λόγου σου, ἡ σωπὴ καὶ πολὺ σᾶς εἶνε! Οὔξου, παλιοβρῶμα!

Εὐαίσθητος Ὕπαρξις

Πρίτς, ποὺ νόμισες πὼς ὁ Βῶλλυ Φρίτς ἤτανε γιὰ τὰ μοῦτρα σου, Ἐρωτοχτυπημένη Τσαπερδόνα. Ἂν δὲν τὸ ξέρῃς, μάθε το, κακάστρα. Ὅσο γκερὸ ἴτανε δὸ ὁ Βίλλης Φρίτς, ὄρα καὶ στηγμή, δὲν ἄλειψε ἀτὸ κονδά μου. Μαζὶ ξιμερωβραδιαζώμαστε! Ἀπὸ τοῦ Βρεττοῦ καὶ στὴ Μεγάλη Βρεττανία. Κι' ὅταν ἐπάγε στὴ Ταβέρνα τοῦ Σούλιβαν στοῦ Κοινάκι, μὲ εἶχε στὰ δεξιά του! Μάλυστα. Κὲ τόρα, μάτσα, τσουβαλιὲς μοῦ ρχόντουννε οἱ ἀπιστολὲς ἀπὸ τὴ Λειψία. Παλιοκαρακάξες, ζηλιαρόγατες! Νὰ μὴ δῆτε χριστιανὴ νὰ προκόψῃ μ' ἕνα γόη! Ἀμέσως ζητᾶτε ἀγῶι, ὅπως ἔγραψε κὲ ἡ συχαμαίνη ἢ «Παπαροῦνα». Οὔ νὰ μοῦ χαθῆτε! Μιὰ φορὰ ὁ Φρίτσης Βίλλ εἶνε δικός μου. Τς!

Πλεμονία Σπληναντέρου
Καρπενήσιον

Τσούλαν Ἑκατόγχειρα, Γκάζι.— Τί θὰ μοῦ πῆς, μωρὴ ξεκαλογιασμένη, ξεμαυλίστρα, ποὺ σὲ ξέρει οὔλη ἡ Λαχαναγορὰ κ' οὔλο τὸ Μεταξουργεῖο σὰν κάλπικη δεκάρα; Ἔχεις, μωρή, τὸ θάρρος καὶ ὑπογράφεις φαρδειὰ-πλατειά! Ἀμ θὰ σοῦ δείξω 'γώ, παλιοσουρλουλοῦ! Ἢ μπᾶς καὶ νομίζεις πὼς δὲν ξέρουμε τί ὥρα γυρνᾶς, παρασμένα μεσάνυχτα σπίτι σου, κυρία Τσοῦλα; Ἀλλὰ—Φτοῦ, Κύριε, καὶ φυλαχὴν τῷ πτώματί μου! Ἂς τὸ βουλώσω καλύτερα!

Τσουρομαδημένη Κοκότα Υ. Γ. Μὲ ἀραιὰ γράμματα τ' ὄνομά μου, κύριε τυπογράφο, γιὰ νὰ τῆς μπῇ παλοῦα στὸ μάτι της! Μερσί!

Τσ. Κ.

Μάρλεν Ντῆτριχ, Ποδονίφτην. — Νᾶταν ὅλες οἱ γόϊσσες σὰν κὲ σαίνα! Ἄμα ποῦ νὰ βρεθῇ στὸ Χόλλυγουντ τέτοιος ἀστέρας! Μωρὴ σὲ εἶδε ὁ Γαζιάδης νὰ σὲ κάνῃ φίλμ καὶ ὁ Λάσκος νὰ σοῦ γράψῃ ποίμα; Ἄ νὰ μοῦ χαθῆς, καλντερμιτζοῦ, ποὺ θὲς νὰ μοῦ παραστήσῃς καὶ τὶν προταγωνίστρια στὸ Μαρόκκο! Μωρή, σὰν καὶ σένα ὁ Ραμὸν Νοβάρρο, ἔχει ὅσες θέλει, φτάνει νὰ κουνήσῃ τὸ μικρό του δαχτυλάκι!

Λύσσα Λάντι

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΝΕΑ

Ὡς πληροφορούμεθα, ἡ Μαρίκα καὶ ἡ Κυβέλη πρόκειται νὰ συνεργασθοῦν καὶ πάλιν.

ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Μισεμὸς
χωρισμὸς
ἀσπασμὸς
λυγμὸς
καϋμός...

ΑΝΟΙΞΙ

Οὐρανὸς
γαλανός...

ΣΥΛΛΗΨΙΣ

Ἐλελεῦ!
Εἰσαγγελεῦ!

ΗΧΩ

Ἄ!
Ἄ!
Ὤ!
Ὤ!

ΔΥΝΑΜΙΣ

Σπαθιὰ
κοφτερὴ
γροθιὰ
γερὴ
βαρεῖ
σὰν σφυρί!...

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Μπάμ! μπούμ!
μπλάμ! μπλούμ!
ἕνας παπᾶς
καὶ πᾶς
στὸ Τὰμ-Τούμ!...

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Χτυπῶ
κλαίω
λέω
πῶ! πῶ!...

ΚΑΠΝΙΣΜΑ

Καπνὸς
τερπνός!

ΒΟΥΚΟΛΙΚΟ

Μπέ!
μπέ!
γάβ!
γάβ!

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ

Μαρτύρια
μύρια
μονῆς
κυανῆς
θαλάσσης
νὰ χάσῃς
τὸ νοῦ...
ὀχουνοῦ!...

Ὁ μικρότερος ποιητὴς τοῦ κόσμου

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ ἔγγονος.—Δὲν μοῦ λές, παπποῦ, τί συγγένειαν ἔχεις μὲ τὴ μαμᾶ;

Ὁ Παππεῦς. — Εἶνε γυναίκα τοῦ...γαμπροῦ μου.

ΜΕΓΑΣ ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ

τοῦ διασήμου συγγραφέως

ΠΑΝΑΓΗ ΓΣΑΛΔΑΡΗ

(Συνέχεια)

ΚΕΡΙ. Ὅταν βλέπετε συχνὰ εἰς τὸν ὕπνο σας ὅτι κρατᾶτε κερι, νὰ φροντίσετε νὰ κοιμᾶσθε μὲ τὰ χεριὰ ἔξω ἀπὸ τὶς κουβέρτες. Εἶνε ἕνα κι ἕνα!

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἂν ἰδῆτε τον Βενιζέλον εἰς τὸν ὕπνον σας, σημαίνει ὅτι εἶσθε ὁ....Τσαλδάρης.

ΝΕΚΡΟΙ. Ὅταν ἰδῆτε στον ὕπνε σας πολλοὺς νεκροὺς θὰ πῇ ὅτι εἶσθε ἢ φερετροποιὸς. ἢ...ὑποψήφιος Δήμαρχος.

ΑΥΓΑ. Ἐκεῖνος ποὺ θὰ ἰδῇ οτὸ ὄνειρό του ὅτι τρώγει αὐγά, πρέπει νὰ προσέξῃ ἂν εἶνε φρέσκα. Καὶ ὄχι ὅταν τα φάῃ μετὰ να...ξυπνήσῃ....

ΣΤΙΧΟΙ. Ὅταν μιὰ φορὰ ὀνειρευθῆτε ὅτι γράφετε στίχους, νὰ μὴ ξανακοιμηθῆτε ποτέ. Διοτι θὰ σᾶς γίνῃ πάθος καὶ θὰ πεθάνετε τῆς πείνας.

ΦΙΔΙ. Ὅταν δῆτε στὸν ὕπνο σας ὅτι σᾶς δάγκωσε φίδι, σημαίνει ὅτι θὰ σᾶς φιλήσῃ ἡ πεθερά σας.

ΟΜΒΡΕΛΛΑ. Ὅταν ἰδῆτε στον ὕπνο σας ὀμπρέλλα, θα πῇ ὅτι την ἑπομένην θὰ σᾶς χαιρετίσῃ ἄγνωστές σας δεσποινίς.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ. Ὅταν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας ἄνθρωπον, σημαίνει ὅτι εἶσθε ἢ ὁ Μεταξᾶς, ἢ τό... Ἐθνικὸν Θέατρον.

ΑΡΙΑΔΝΗ. Ὅταν δῆτε στὸν ὕπνο σας τὴν κόρην τοῦ βασιλέως τῆς Κρήτης Μίνως Ἀριάδνην. θὰ πῇ ὅτι τὴν ἑπομένην θὰ συναντησετε τὸν κ. Παπαναστασίου.

ΚΑΡΒΕΛΙΑ. Ὅταν δῆτε στον ὕπνο σας καρβέλια, προσπαθήσατε νὰ δῆτε καὶ φούρνους. διότι ἀλλοιῶς τὸ ὄνειρόν σας μένει ἡμιτελες.

ΖΑΡΟ ΑΓΑΣ. (Ὥρα Δαμβέργην).

ΖΟΖΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (ὥρα Ζαρὸ Ἀγᾶν).

ΒΟΥΣ. Ὅταν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας βεῖδι, τὴν ἑπομένην θὰ φᾶτε ἀρνάκι τοῦ γάλακτος.

ΤΙΠΟΤΑ. Ὅταν δὲν δῆτε στον ὕπνε σας τίποτε, σημαινει ὅτι κοι μώσαστε μὲ τὰ μάτια κλειστά.

(Συνέχεια)

ΘΗΡΙΩΔΕΣ ΧΙΟΥΜΟΡ

Ὁ λοχίας εἰσέρχεται εἰς τε «Θηρίον» τοῦ στρατῶνος καὶ το βρίσκει πλῆρες ἀκαθαρσιῶν, οἱ ὁποῖ ες μονον ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Καμπρων μποροῦσαν νὰ ἐξέλθουν.

—Τί κατάστασις εἶνε αὐτή, φωνάζει στοὺς στρατιῶτες, γι' αὐτο σᾶς ταΐζει ἡ Πατρίς;!

Τὴ στιγμὴ ὅμως αὐτὴ περνᾶ ἀπ' ἔξω ὁ συνταγματάρχης.

—Τί τρέχει, λοχία, καὶ φωνάζεις; τοῦ λέει.

—Ἐλᾶτε ἐδῶ νὰ 'δῆτε καὶ σεῖς, τοῦ ἀπαντᾶ ὁ λοχίας.

Ὁ συνταγματάρχης εἰσέρχεται στὰ ἀποχωρητήρια καὶ ὁ λοχίας δείχνοντάς του τὶς ἀκαθαρσίες τοῦ λέγει ἀγανακτισμένος:

—Τὰ χωνεύετε αὐτὰ τα πράγματα, ἐσεῖς, κύριε συνταγματάρχα!

Ἐλλείψει χώρου ἀδυνατοῦμεν νὰ διαφημίσωμεν τὰ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΚΟΚΟΡΑ

ΝΙΚΟΥ Β. ΡΟΥΤΣΟΥ

καὶ νὰ δηλώσωμεν ὅτι εἶνε ἡ καλλιτέρα ποιητικὴ συλλογὴ ποὺ ἐξεδόθη εἰς τὴν γῆν! Οἱ ἀναγνῶσται μας ἂς μᾶς συγχωρήσουν τὴν μεγάλην αὐτὴν παράλειψιν.

ΜΕΓΑ ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ο "ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΚΩ,,

ΤΟΥ ΓΝΩΣΤΟΥ ΛΟΓΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΟΥ

ΛΑΚΗ ΡΟΔΟΠΕΤΑΛΟΥ

Μεγάλη παρακαταθήκη:

ΣΟΛΩΜΟΥ —ΒΟΥΤΥΡΑ— ΤΑΡΑΜΑ κτλ.

Τυλίγομεν τὰ ψώνια σας εἰς τὰς καλλιτέρας ποιητικὰς συλλογὰς ἐκδοθεισας καὶ ἀνεκδότους.

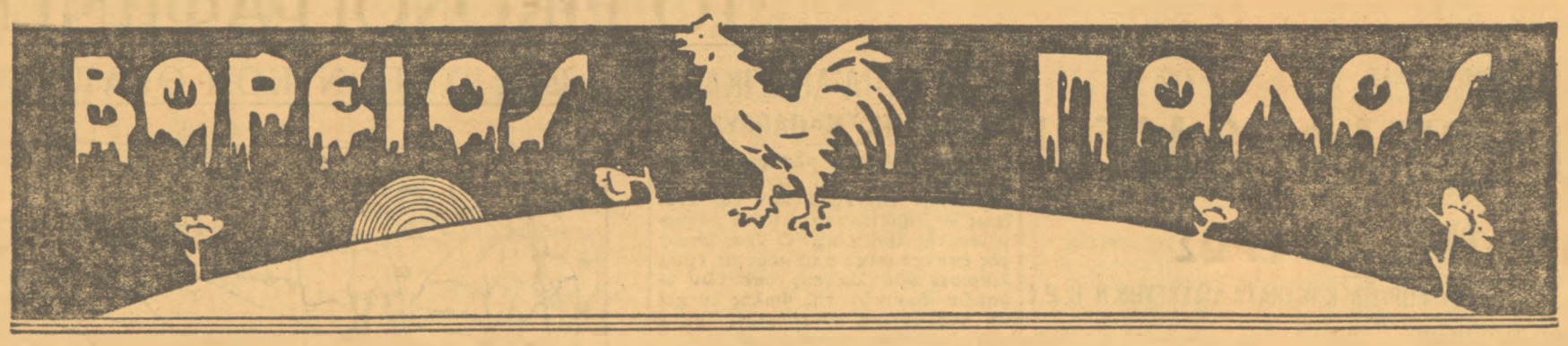

ΣΤΗΝ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,, ΝΑ ΕΥΧΕΣΘΕ ΚΑΛΗΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ ΚΙ' ΟΧΙ ΣΑΝ ΤΗΝ ΔΙΚΑΖΟΥΝΕ ΚΑΙ "Σ' ΑΛΛΑ ΜΕ ΥΓΕΙΑΝ!...,,

Εἶνε ἀλήθεια ἔξοχα νὰ ζῆς μὲς στὴν Ἑλλάδα,
ποὺ ὅλα τὰ πάντα ἔχουνε μιὰ τέτοιαν ὀμορφάδα,
θάλασσα, γῆ καὶ οὐρανὸς,
ποὺ λάμπει γύρω φωτεινὸς
κι' ὅλος ὁ χρόνος της περνᾷ μ' ἀτέλειωτη λιακάδα!
Γ'ῆ, μήτηρ παλαιῶν θεῶν καὶ νέων ἡμιθέων
γῆ τῶν ἀρχαίων τῶν κλεῶν καὶ τῶν κλεῶν τῶν νέων,
γῆ ποὺ δοξάσαν ἥρωες
πολλοί τε καὶ μεγάλοι,
ποὺ ὅπου γύρω κι' ἂν στραφῆς
κι' ἀπὸ ἕνας ξεπροβάλλει!

Ὡς μάρτυς τῆς ὑπεροασπίσεως ἀνεκλήθη στὴ δίκη τῆς «Παπαρούνας» καὶ ὁ Ἀριστοφάνης...

Ὁ Σακουλὲς ἀπὸ τὴ μιὰ, ὁ Νικολὸς στὴν ἄλλη,
νὰ. ἀπὸ δῶ, ὁ Κοραῆς, καὶ ἀπὸ κεῖ ὁ Ροΐδης,
ἐκεῖνος παλαιότερα. σήμερα ὁ...Λαΐδης
(διάβολε, δὲ χρειάζεται μετριοφροσύνη τόση,
μ ἂν δὲν παινᾶς τὸ σπίτι σου, μπορεῖ νὰ σὲ πλακώση!)
Ὁ Ραμπαγᾶς ἀπὸ μακρυὰ, ὁ Ἄννινος πειὸ κεῖθε,
ὁ Κουσουλᾶκος ἀπὸ 'δῶ καὶ ὁ Σουρῆς πειὸ πέρα,
ἄλλοι ποὺ ἀδυσώπητα τοὺς σκέπασαν αἰ...λήθαι,
κι' ἄλλοι ποὺ δὲν ἀνάσαναν στῆς δόξας τὸν ἀέρα
πολλοὶ ποὺ ἀκουστήκανε σ' ὅλη τους τὴ ζωὴ
κι' ἄλλοι ποὺ δοξαστήκανε ἕνα βράδυ
καὶ ξεχαστῆκαν τὸ πρωΐ
κι' οὔτε στὸν κόσμο βρίσκονται μὰ οὔτε καὶ στὸν Ἅδη.
Μὰ εἶν' ἀνάγκη νἄχουμε μεγάλους ἄντρες τάχα;
Ἴσως καὶ νὰ μὲ πάρετε γι' ἀνόητον καὶ χάχα
ἀλλὰ νομίζω ὄντως,
πὼς εἶν' οἱ ἄνδρες οἱ τρανοὶ φροῦτα τοῦ παρελθόντος.
Ποιὸς ξέρει, ἂν ζοῦσε σήμερα, τί θἄταν ὁ Ἀντροῦτσος,
ἴσως ἕνας ἁπλὸς τσολιᾶς,
ἂν ὁ Μιαούλης ὁ τρανὸς δὲν θἄταν ἕνας μοῦτσος
κι' ἕνας λοχίας ἀσήμαντος ὁ γιὸς τῆς καλογριᾶς;
Ποιὸς ξέρει πῶς θὲ νὰ μιλοῦν αἱ γενεαὶ στὸ μέλλον
διὰ τὸν Βενιζέλον
κι' ἂν δὲν θὰ ψάχνουν γιὰ νὰ βροῦν εἰς τὴν παροῦσαν στήλην
τὸν Γεώργην τὸν Κονδύλην,
νὰ ἰδοῦν τὸ τί περὶ αὐτοῦ ἡ «Παπαροῦνα» ἐφρόνει
καὶ πῶς γιὰ τὰ τερτίπια του τὸν κατακεραυνώνει;
Ποιὸς ξέρει ποιὸς στ' ἀληθινὰ ὑπῆρξε ὁ Ἀγαμέμνων
καὶ ποιὸς ὁ Ἀχιλλεὺς
καὶ ἂν ὑπῆρχε τότε δὰ νόμος περὶ ἀσέμνων
καὶ ἤτανε ὁ Ὅμηρος τυχὸν εἰσαγγελεὺς,
τί τάχα θὰ τοὺς ἔκανε ἂν πέφτανε στὸ χέρι του
ὅταν ὁ ἕνας ἔκλεβε ἀπ' τὸν ἄλλονε τὸ ταῖρι του
καὶ πιάνονταν ἀνάμεσα στὰ δύο τὰ στρατόπεδα
καὶ ἀλληλοβριζόντουσαν ὡσὰν ἀλαναιρόπαιδα;
Ἀλήθεια, τὸ θυμήθηκα! Ἐτούτη τὴ ὁδομάδα,
μοῦτυχε κάτι ποὺ συχνὰ συμβαίνει στὴν Ἑλλάδα,
σὰν εἶσαι...Κάποιος ἄνθρωπος καὶ ὄχι..ἀγελαῖος!
Μᾶς ἦρθε κλῆσις παρὰ τοῦ κυρίου εἰσαγγελέως,
νὰ δικασθοῦμε ὡς ἄσεμνοι, προσβάλλοντες τὰ ἤθη
κι' ἡ «Παπαροῦνα» παρευθὺς πολὺ ἐθορυβήθη.
«Βρὲ Κόκκορα, τί ἔγραψες — ρώτησα — στὸ Θεό σου!
Τὰ βλέπεις τα τί μοῦκανες; Μὲ πῆρες στὸ λαιμό σου!
Ἐσὺ μὲ τὶς αἰσχρότητες ποὺ γράφεις διαρκῶς,
γι' ἀσέλγειες καὶ πειρασμοὺς καὶ πόθους τῆς σαρκὸς,
ἐσὺ μὲ τὸ κοττέτσι σου καὶ τὸ παλιοχαρέμι.
ὁποὺ δὲ βάζεις γαλινὸ στὰ πάθη σου καὶ γκέμι
καὶ πάντα παρασύρεσ' ἀπ' τὸ αἰσχρό σου τὸ καλέμι,
μοῦ κάνεις τὴν καρδοῦλα μου ἀνέκαθεν νὰ τρέμη,
γιατί ὅ,τι γράφεις βλακειῶν καὶ αἰσχροτήτων γέμει!»
Κι' ὁ Κόκκορας ἀπάντησε· ἔχεις μεγάλο λάθος,
σὲ παρασύρει, ἄθλιε, τοῦ φθόνου σου τὸ πάθος!
Τὸ ἔχω νοιώσει ἀπ' τὴ στιγμὴ τὴν πρώτη πὼς ζηλεύεις!
Τὴν «Παπαροῦνα» μάθε το, ἐσὺ τὴ ρεζιλεύεις,
μ' αὐτά σου τὰ γραφόμενα τ' ἀνόητα καὶ γελοῖα
καὶ εἶνε θαῦμα ποὺ ἄργησε τόσο ἡ Εἰσαγγελία,
νὰ ἐπέμβη. Ἔπρεπε αὐτὸ νὰ τὄκανε νωρίτερα.
Μ' ἀπ' τὸ ποτὲ καὶ τὸ ἀργὰ εἶνε πολὺ καλύτερα.
Πάντως ἂν εἶν' ἡ γνώμη σου τοῦ λόγου μου πὼς φταίω
—μοῦ εἶπε γιὰ ἐπιχείρημα ὁ φίλος τελευταῖο —
πῶς ἄφισες καὶ γίνηκε τὸ φοβερὸ τὸ κάζο;
—Μπᾶς καὶ θαρρεῖς, τοῦ ἀπάντησα, μωρὲ πὼς σὲ διαβάζω;
—Τότε, μοῦπε κι' ὁ Κόκκορας, τὸν ἑαυτό σου πιάσε,
γιὰ ὅ,τι πάθεις τὸν Πὼλ Νὸρ μονάχα νὰ αἰτιᾶσαι.
Ἐανὰ τοῦ εἶπα: «Κόκκορα ἀγαπητὲ, γιὰ πές μου,
στῆς «Παπαρούνας» στρέφοντας τὸν ἄλλον Καππαδόκην,
σ' ὅλα μου τὰ γραφόμενα βρῆκες τίποτα σόκιν;
Κι' αὐτὸς μήπως σὲ διάβασα, μ' ἀπάντησε, ποτέ μου;
Ἀμέσως ἐκδικούμενος τὴν πρώτη μου κοκκέντα,
γιατί εἶνε πάντα ζωηρὸ·

Ποὺ [illegible] νὰ μεταφέρουν τὰ γραφεῖα τῆς «Παπαρούνας»....

κι' ὅλα τὰ πέρνει σοβαρῶς
καὶ δὲν ἀφίνει ἀπλήρωτα ποτὲ τὰ κομπλιμέντα.
Τότε ἀπορροῦντες καὶ οἱ δυὸ καὶ σκεπτικοὶ σταθήκαμε,
ἀμέσως ἐζητήσαμε τὶς «Παπαροῦνες» ὅλες
καὶ νιώθοντας εἰς τὸ κορμὶ ὁλόκληρο τρεμοῦλες
μέσα εἰς τὴν ἀνάγνωση τῶν φύλλων βυθιστήκαμε!
Τί νὰ σᾶς ποῦμε! Ἀδύνατον ἐστάθη παντελῶς
νὰ βροῦμε κάτι ὕποπτον στὴν «Παπαροῦνα» μέσα,
ποῦν' ἄψογη καὶ πάναγνη στ' ἀλήθεια κι' ἀσφαλῶς
σὰν τοῦ παλιοῦ καλοῦ καιροῦ μιὰ ὡραία πριγκηπέσσα.
Μὰ ἔτσι καὶ ἀλλέως
αὐτὴ 'ταν ἡ ἀντίληψη τοῦ κὺρ—Εἰσαγγελέως.

Τέλος ἐδικασθήκαμε. Μὲ γοῦστο καὶ μὲ γέλοιο
τὴν «Παπαροῦνα» ἐδιάβασαν οἱ δικαστὲς ἐν τάχει
σὰ νἄταν ἕνα ἄκακο καὶ εὔθυμο βαγγέλιο
κι' ἐνῷ ἐπεριμέναμε νὰ φᾶμε τὸ...μπερντάχι,
μᾶς ἀθῶσαν μιὰ χαρὰ. Γι' ἀμφιβολίας λόγους,
μᾶς ἄφισαν ἐλεύθερους κι' ἀψόγους
καὶ λέγοντας: «προσέχετε τί κάνετε,
πηγαῖντε καὶ μηκέτι ἁμαρτάνετε
καὶ μὴ θαρρῆτε πὼς ἀπ' ἄρτι
θὰ ἔχετε ἀπὸ μᾶς συγωροχάρτι!...»

Ἔτσι τῆς «Παπαρούνας» μας ἐτέλειωσεν ἡ δίκη
ἄδοξα καὶ μὲ δίχως καταδίκη. Ποία φρίκη.

ΠΩΛ ΝΟΡ

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

Ὅπως ἐξηγήσαμε καὶ εἰς τὰ ἄλλα μας φύλλα ἐν... πλάτῃ ἡ «Παπαροῦνα» δὲν δημοσιεύει γυμνά, παρὰ μόνον μάχρις ἑνὸς σημείου, ἀφίνει δὲ τὴν συμπλήρωσιν εἰς τὴν φαντασίαν τῶν πονηρῶν ἀναγνωστῶν της. ("Ἰδε συνέχειαν ὄπισθεν)

Ἕνα ἐρωτευμένο ζευγαράκι ἀπ' αὐτὰ ποὺ συναντῶνται συχνὰ εἰς τὰς ἀθηναϊκὰς ζούγκλας.

Μία σπανία φωτογραφία τοῦ φυγοδικοῦντος ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαναστάσεως κ. Πλαστήρα. Δυστυχῶς ὁ κ. Πλαστήρας, τὸν ὁποῖον εἶχε κατορθώσει νὰ συλλάβῃ ὁ φωτογραφικός μας φακός, τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐδραπέτευσε ἐκ τοῦ πεστηρίου μας

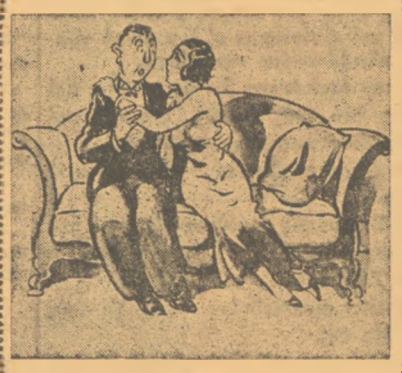

Ἐκεῖνος.— Αὐτοκτονοῦμε σήμερα, ἀγάπη μου;
Ἐκείνη.— Ἄ, ὄχι σήμερα...
Ἐκεῖνος.— Γιατί;!!
Ἐκείνη.— Γιατὶ σήμερα βγαίνει ἡ «Παπαροῦνα»!

Μία ἀπὸ τὰς συμπαθεῖς συνεργάτιδάς μας, ἡ ὁποία ἐπιθυμεῖ νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὸ φύλλον μας τὰ μικρά της μυστικά. Ἰδέτε μὲ πόσην χάριν σαλιώνει τὸ μολύβι της!...

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

ΟΙ ΔΥΟ ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΙ

"Η ΕΝΑΣ ΤΕΛΕΙΟΣ ΕΡΩΣ

ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ Λ Κ)Κ (ΚΑΤΑ ΔΙΑΣΚΕΥΗΝ Ν Β. Ρ.(

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ)

Ὁ ὑπνωτιστὴς Θωμᾶς Περσόνης, ἀσχολημένος ἀπὸ καιροῦ εἰς τὰς ψυχικὰς ἐρεύνας, κατορθώνει νὰ ἀνακαλύψῃ ὅτι μία νέα ἡ Ντίνα Χούζη καὶ ὁ νεαρὸς Παῦλος Βουγαρᾶς ἦσαν ἑρμαφρόδιτοι μὲ τὸν αὐτὸν βαθμὸν ὑποσιάσεως καὶ τῶν δύο φύλων των.

Κατόπιν πολλῶν προσπαθειῶν κατορθώνει νὰ παρασύρῃ εἰς τὴν οἰκίαν του τοὺς δύο νέους, καὶ νὰ τοὺς ὑποβάλῃ τὴν ἰδέαν, καθ' ἣν ὥραν ἦσαν ὑπνωτισμένοι, ὅτι ἀγαπῶνται.

Οἱ νέοι ἀρχίζουν νὰ συμπαθοῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ ὁ ὑπνωτιστὴς εἶνε ἕτοιμος νὰ ἀποσυρθῇ τῆς οἰκίας του, διὰ νὰ ἀφήσῃ ἐλεύθερον τὸ πεδίον διὰ ἕναν σαρκικὸν σύνδεσμον τῶν δύο αὐτῶν δυσιτοστάτων ὄντων, ὅταν ἕνα νευρικὸ κτύπημα τοῦ κουδουνιοῦ τῆς θύρας του, τὸν κάμει νὰ καρφωθῇ στὴ θέσι του.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Σᾶς παρακαλῶ παιδιά, εἶπε, θέλετε νὰ περάσετε μέσα στὴν κρεββατοκάμαρά μου ;..

Καὶ τοὺς ἔσπρωξε ἐλαφρά, ἀνοίγοντας συγχρόνως καὶ τὴν πόρτα ἑνὸς διπλανοῦ δωματίου.

Οἱ δύο νέοι προχώρησαν μέσα συνεσταλμένοι.

— Καὶ σᾶς παρακαλῶ ἀκόμα, νὰ μὴ βγῆτε ἀπ' ἐδῶ μέχρι τῆς στιγμῆς ποὺ θὰ σᾶς εἰδοποιήσω ἐγώ.

— Μείνετε ἥσυχος, εἶπαν κ' οἱ δύο σχεδὸν μαζὶ καὶ ἔκλεισαν τὴν πόρτα.

Ὁ ὑπνωτιστὴς προχώρησε ἀστοᾶς στὸ διάδρομο καὶ ἔφθασε στὴν ἔξοδο.

Ἀπὸ τὰ κρύσταλλα τῆς πόρτας διεφαίνετο ἡ σκιὰ ἑνὸς ὑψηλοῦ καὶ σωματώδους ἀνδρός, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθοῦσε νευρικὰ νὰ κτυπᾷ τὸ κουδούνι.

— Διάβολε, σκέφθηκε ὁ Περσόνης, καὶ ἐδίστασε ν' ἀνοίξῃ πρὸς στιγμήν.

Ἀμέσως ὅμως σὰν νὰ τὸν ἐκινεύριζαν τὰ παρατεταμένα κτυπήματα τοῦ κουδουνιοῦ, τράβηξε μὲ τὸ χέρι του τὸν σύρτη καὶ ἡ πόρτα ἀνεχώρησε ἀπότομα ἀπὸ τὴν ὤθησι τοῦ μυστηριώδους καὶ ἀνυπομόνου ἐπισκέπτου.

***

Εἶχαν περάσει δυὸ ὁλόκληρες ὧρες ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ δύο νέοι εἶχαν κλειστῆ στὴν κρεββατοκάμαρα τοῦ Θωμᾶ Περσόνη.

Ὁ ὑπνωτιστὴς δὲν εἶχε φανῆ ἀκόμα.

Ἐδοκίμασαν νὰ ἀνοίξουν τὴν πόρτα, ἀλλὰ τότε εἶδαν ὅτι ἦταν κλειδωμένη ἀπ' ἔξω.

Σ' ὅλο τὸ σπίτι δὲν ἠκούετο κανείς, οὔτε ὁ ἐλάχιστος θόρυβος ποὺ νὰ προδίδῃ ὅτι ὑπῆρχε μέσα ἐκεῖ ἄλλος ἄνθρωπος.

Ἦταν φανερὸ ὅτι ὁ Περσόνης τοὺς ἄφηνε ἐπίτηδες τόσο πολὺ μόνους, γιὰ νὰ γνωρισθοῦν καλύτερα, καὶ νὰ τοὺς δοθῇ ἡ εὐκαιρία μιᾶς σαρκικῆς ἀπολαύσεως, ἡ ὁποία θὰ συνέδεε πλέον ὁριστικῶς τὰ δύο παράξενα αὐτὰ ὄντα.

Οἱ δύο νέοι, ἀφοῦ ὁτωσδήποτε δὲν μποροῦσαν νὰ βγοῦν ἀπὸ 'κεῖ μέσα ξαναγύρισαν καὶ κάθησαν κοντὰ-κοντὰ στὸ κρεββάτι στενοχωρημένοι. Πέρασαν λίγα λεπτὰ σιωπῆς.

Ὁ Παῦλος ἄπλωσε τὸ χέρι του καὶ ἀγκάλιασε τὴν Ντίνα λίγο φοβισμένα. Ἐκείνη χαμογέλασε καὶ ἔγειρε στὴν ἀγκαλιά του.

— Σ' ἀγαπῶ πολύ, τοῦ ψιθύρισε...

— Κι' ἐγώ, Ντίνα μου !

— Θὰ εἶμαστε μαζὶ πάντοτε...

— Κανεὶς ποτὲ δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ μᾶς χωρίσῃ...

Τὰ χείλη τους χωρὶς νὰ τὸ θέλουν ἔσμιξαν, καὶ τὰ σώματά τους σὲ λίγο ἔγειραν στὸ κρεββάτι διψασμένα γιὰ ἡδονή. Τέσσαρες ἐρασταί, δυὸ κορμιά, σ' ἕνα σῶμα !!

Ἡ θεωρία περὶ τοῦ «τελειοτέρου ἔρωτος» τοῦ Περσόνη θἄπαιρνε τώρα σάρκες καὶ ὀστᾶ.

. . . . . .

Δυὸ ὧρες ὁλόκληρες οἱ δυὸ δυσιτοστατοι ἐρασταὶ λαχταροῦσαν ἀγκαλιασμένοι στὸ ἀμαρτωλὸ κρεββάτι τοῦ ὑπνωτιστοῦ.

Πότε ὁ ἕνας εἶχε τὴν ἐρωτικὴ πρωτοβουλία, πότε ὁ ἄλλος.

Πότε ἄντρας πότε γυναῖκα, πότε γυναῖκα πότε ἄντρας.

Ὅταν ὅμως ὁ σαρκικὸς πόθος τους ἐκότασε κάπως, τότε εἶδαν νὰ στέκεται μπροστά τους σὰν φάντασμα τὸ μεγάλο τους μυστικό. Ὁ ὑπνωτιστὴς τὸ ἤξερε. Μποροῦσε νὰ τὸ διαδόσῃ, μποροῦσε νὰ τὸ ιάθῃ ὁ κόσμος ὅλος...

Τί θἄκαναν τότε ; !

Ἕνα θανάσιμο μῖσος καὶ μία δίψα ἐκδικήσεως πλημμύρισε τὰ τέσσερα «ἐγώ» τους γιὰ τὸν κάτοχο τοῦ τραγικοῦ μυστικοῦ τῆς ζωῆς των.

Ἡ παράξενη καὶ ἀνείπωτη ἡδονὴ ποὺ ἔνοιωσαν θυσιάζοντας στὸ βωμὸ τοῦ ἔρωτος ἕκαστος καὶ τὰ δύο ἑτερόφυλα ἐγώ του, ἦταν τόσο μεγάλη, τόσο δυνατή, ποὺ εἶχε θολώσει σὰν θερμὸ χνῶτο τὸ καθαρὸ κρύσταλλο τῆς διανοίας των.

— Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ψιθύρισε ἀ-

Καὶ οἱ δύο ντυθῆκαν γυναῖκες

φημισμένη ἡ Ντίνα, θὰ εἶνε ὁ κακὸς δαίμων τῆς ζωῆς μας...

— Ναί, μουρμούρισε ὁ Παῦλος, θὰ μᾶς ἐκδιάζῃ πάντοτε.... Θὰ σκοτώνῃ τὴν εὐτυχία μας...

. . . . . .

— Πρέπει νὰ λείψῃ ἀπ' τὴ μέση μιὰ γιὰ πάντα.

— Ἐγώ...

— Ὄχι, ἐγώ...

— Κι' οἱ δύο καλύτερα...

— Τώρα ἀμέσως...

— Ναί...

— Νὰ σπάσουμε τὴν πόρτα.

— Ἔλα...

— Ἐδῶ, ἐδῶ, ἔλα σπρῶξε...

— Ἐμπρός...

. . . . . .

***

Τὴν ἄλλη ἡμέρα τὸ πρωῒ οἱ ἐφημερίδες κυκλοφόρησαν μὲ λεπτομέρειες ἑνὸς στυγεροῦ ἐγκλήματος, μιᾶς τραγικῆς δολοφονίας ποὺ εἶχε γίνει τὴν περασμένην νύκτα.

Ὁ διάσημος ὑπνωτιστὴς Θωμᾶς Περσόνης εἶχε δολοφονηθῆ διὰ μαχαίρας ἐντὸς τῆς οἰκίας του.

Ἀπὸ προχείρους αὐτοψίας ὑπωψιάζοντο ὅτι εἰς τὸ ἔγκλημα αὐτὸ πρωτεύοντα ρόλον ἔπαιξε μία μυστηριώδης γυναῖκα, ἡ ὁποία εὑρίσκετο εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ ὑπνωτιστοῦ κατὰ τὴν νύκτα αὐτήν.

Εἰς τὸ κρεββάτι εὑρέθησαν τρίχες γυναικείων μαλλιῶν καὶ ἕνα μικρὸ μεταξωτὸ μαντηλάκι.

Ἡ ἀστυνομία ἀνέλαβε μὲ μεγάλον ζῆλον τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν καὶ ἐλπίζετο ὅτι ἐντὸς τῆς ἡμέρας θὰ εἶχον συλληφθῆ οἱ δρᾶσται ἢ ὁ δράστης τῆς δολοφονίας.

Ἡ Ντίνα Χούζη δὲν ἐσηκώθη καθόλου ἀπὸ τὸ κρεββάτι της. Ζήτησε νὰ τῆς φέρουν τὶς ἐφημερίδες, καὶ εἶπε στὴν ὑπηρέτρια ὅτι δὲν εἶνε ἐδῶ γιὰ κανέναν.

Κατὰ τὶς δέκα καὶ μισὴ πρὸ μεσημβρίας, ἦλθε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν κυρία Χούζη ὁ Στρατηγός.

Ὁ Βαρότσης, ὁ ἄλλοτε εὔθυμος, ἦταν τώρα τόσον ὠχρὸς καὶ καταβεβλημένος...

Ἡ κυρία Χοιζη ἐξαιρετικὰ ταραγμένη καὶ αὐτή, τὸν ὐδέχθη ἀμέσως, ὅπως ἦταν, καὶ κλείστηκαν σ' ἕνα μικρὸ γραφεῖο κλειδώνοντας τὴν πόρτα.

Ὅταν ἐπείσθησαν ὅτι ἦσαν μόνοι καὶ κανεὶς δὲν τοὺς ἀκούει, γύρισαν καὶ κυττάχτηκαν κατάματα περίεργα.

— Λοιπόν; ρώτησε μὲ ἀγωνία ἡ Χούζη.

Ὁ Στρατηγὸς κατέβασε τὰ μάτια του καὶ μουρμούρισε :

— Τέλειωσε....

Ἐκείνη προσπαθοῦσε νὰ πνίξῃ τοὺς λυγμούς της.

— Θεέ μου, ψιθύρισε σὲ μιὰ στιγμή, ὅ,τι ἔγινε τὸ ἔκανα γιὰ τὸ παιδί μου ! Γιὰ τὸ καλὸ τοῦ παιδιοῦ μου. Θεέ μου, συγχώρησέ με !

Ὁ Στρατηγὸς ἐξηντλημένος καὶ ὠχρὸς ὅπως ἦταν πλησίασε περισσότερο κοντά της καὶ πιάνοντας τὰ χέρια της τριφερά, τῆς εἶπε :

ΤΑ ΕΚΠΑΔΕΥΤΙΚΑ

ΜΕΤΡΑ ΙΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ.,

Ραγδαία βροχὴ μεταρρυθμίσεων μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν — παρ' ὅλην τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀνοιξεως — σημειώνεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. Ὁ νέος ὑπουργὸς ἐμπνεόμενος ἀπὸ κούνιας (μαλλιαριστὶ ἀπὸ λίκνευ) ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν ἰδανικῶν τῆς Φυλῆς ἐν κοινῇ πνευματικῇ συνεδριάσει μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν συνεργατῶν του αἰμνήστων Κόντου καὶ Μιστριώτου ἀπεφάσισε τὰς ἑξῆς νέας σοφας μεταρρυθμίσεις κατόπιν τῆς πρώτης ἐκείνης μεταβαπτίσεως τοῦ ὀνόματός του εἰς Ἑλληνοβασίλην, ὡς πρῶτοι ἡμεῖς ἀνηγγείλαμεν.

Τὰ νέα Ἑλληνο-Βασιλικὰ μέτρα εἶνε :

1. Ἀπομάκρυνσις ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας τοῦ κ. Μπερτου. καθόσον ὁ σοφὸς οὗτος ἀρχαιολόγος καταντᾶ πλεονασμὸς παραμένων εἰς τὸ ἴδιον μέγαρον, εἰς ὃ ἐγκατεστάθη ὡς γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Παλαιολόγος.

2. Ἀπόλυσις διὰ λόγους εἰκονομικοὺς ὅλων τῶν ἐκπαιδ. συμβουλων ποὺ ἐπιμένουν εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν χυδαίων ποιητῶν καὶ συγγραφέέων (Σολωμοῦ, Βαλαωρίτη, Παλαμᾶ, Καρκαβίτσα, Ἐφταλιώτη κλπ.), διότι ὅλα κι' ὅλα ὁ κ. ὑπουργὸς δὲν ἐννοεῖ νὰ μαλλιάσῃ ἡ γλῶσσα του μὲ τοὺς μαλλιαρους, οὔτε εἶνε διατεθειμένος νὰ γινῇ μαλλιὰ-κουβάρια μ' αὐτοὺς τοὺς κυρίους.

3. Ἑκάστην Κυριακὴν ὅλοι οἱ διδάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ θὰ ὁδηγῶνται ὑπὸ τῶν μαθητῶν εἰς τοὺς ναούς, ὅπου θὰ ἀκροῶνται νήστεις τῆς θείας λειτουργίας.

4. Ἵνα ἐπιτευχθῇ καὶ ἐπεκταθῇ ὁ πλήρης σεβασμὸς τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ εἰς τὰς ἱερὰς νηστειας ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ λάβῃ εἰδικὰ οἰκονομικὰ μέτρα, περικόπτων ἐν ἀνάγκῃ μέχρι τοῦ βαθμοῦ μηδὲν τον μισθόν των. Ὁπωσδήποτε ὅμως θὰ εἶνε ἄξιος ὁ μισθὸς ὁ ἰδικός του.

5. Ἂν οἱ κ.κ διδάσκαλοι πεινοῦν ἂς πηγαίνουν συχνότερα εἰς τας ἐκκλησίας, ἵνα τρώγουν ἀντίδωρον πρὸς κορεσμὸν τοῦ χθαμαλοῦ παθους τῆς πείνης των.

6. Τέλος πρὸς ἀποκατάστασιν ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν, τῶν ὡς γνωστὸν αἰωνίων, θὰ ἐπανέλθουν τὰ ἀλφαβητάρια μὲ τὸ «ἰον».

Εἰς προσεχῆ συνεδρίασιν θὰ ληφθοῦν νέαι ἀποφάσεις, διότι ὁ κ. ὑπουργὸς εἶνε πάντοτε ἀπο-φασιστικός. Ἡ «Παπαρούνα» θὰ κρατήσῃ τοὺς κ.κ. Ἐκπαιδευτικοὺς ἐνημερους, ἵνα μὴ ἐξαγριωθοῦν.

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

ΑΝΕΜΟΣΤΡΟΒΙΛΟΣ (κοινῶς: κοκορέτσι). Νοστιμώτατον ἔδεσμα παρασκευαζόμενον ἀπὸ σωλῆνας, εἰς τοὺς ὁποίους ἐγκαταλείπουν τὰ σφαζομενα ζῶα τὸ τελευταῖον γεῦμα των.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. (ὅρα: πῦρ-γυνη καὶ θάλασσα).

ΠΡΟΣΦΥΞ. (ὅρα: Ἀποθήκη ἐκλογικῶν βιβλιαρίων.)

ΘΕΟΣ. Ἄτομόν τι ἀκοῦον εἰς τὸ ὄνομα Γιάννης.

ΠΑΠΠΑΣ. Ἄνθρωπος τοῦ ὁποιου ἡ γυναίκα ὀνομάζεται Παπαδιά.

ΘΕΑΤΡΟΝ. Χῶρος ποὺ εἶνε παντοτε ἀσφυκτικῶς...κενός.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ. Ἀποθήκη ἀγιων.

ΑΠΑΤΕΩΝ. Θῦμα τῶν κουτῶν ἀνθρώπων.

ΜΕΓΑΡΟΝ. (ὅρα λαχεῖον Συντακτῶν).

ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ. Τὸ ἐξυπνότερον .... ἄνθος.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ. (ὅρα ὄπισθεν).

ΟΥΡΑΝΟΣ. Σκεπὴ τῆς Γῆς ποὺ στάζει ὅταν....βρέχει

ΣΕΙΣΜΟΣ. Σεισμὸς καλεῖται ἡ σεισμὸν καλοῦμεν τὰς σεισμικὰς δονήσεις τὰς ὁποίας αἰσθάνεται ἡ Γῆ ὅταν γίνεται σεισμός.

ΦΑΥΛΟΣ ΚΥΚΛΟΣ. (ὅρα πλατεῖαν Ὁμονοίας).

ΚΕΦΑΛΗ. Θέσις εἰς τὴν ὁποιαν τοποθετοῦμε τὸ καπέλλο και την κουταμάρα μας.

(Συνέχεια)

ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ὁ μύωψ δάσκαλος (ἔξω φρενῶν) —Νὰ βγῇ ἔξω ἀπ' τὴν αἴθουσα ὁ Παπαδόπουλος!

Οἱ μαθηταί.— Ὁ Παπαδόπουλος ἀπουσιάζει, κύριε Καθηγητά!

Δάσκαλος. — Ὥστε ἔτσι λοιπόν! Ὄχι μόνον θορυβεῖ ἀλλὰ ἀπουσιάζει κι' ὅλας!....

ΤΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

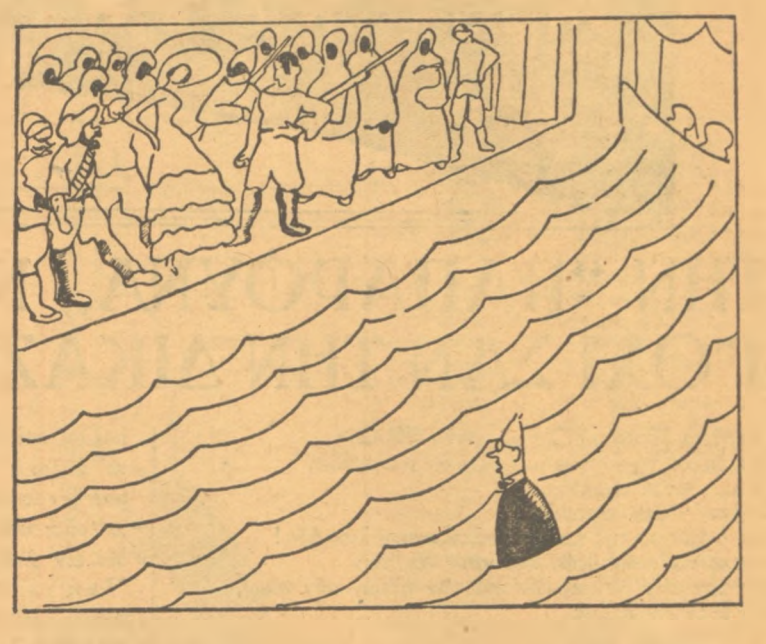

Ὁ μοναδικὸς θεατής. — Πῶ, πῶ, κόσμος! Θὰ πάθω τρακ!

ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΑΤΤΙΚΟΝ

Αὐτὲς οἱ τελευταῖες ἐκλογὲς
τοῦ Μαύρου Γάτου διακόψαν τὸ...
(χούρ!...χούρ!...
καὶ τώρα τρέχει πιὸ πολὺ κι' ἀπ
(τον «Μπὲν Χούρ»
λαχανιασμένος μὲ τὴ γλῶσσα
(τρεῖς ὀργυές...

ΙΝΤΕΑΛ

Ἐν μέσῳ ἐπαναστάσεων, ἐρίδων
(καὶ πολέμων
ὁ Βενιζέλος γήρασε, τῆς χώρας
(Λευκὸς Δαίμων»!

ΠΑΝΘΕΟΝ

Εἶπ' ὁ Χριστὸς στὸν πλούσιο: Τὰ
(πλούτη σου ἀπαρνήσου,
ἂν νὰ χορέψῃς σκέπτεσαι «Τὸ
Βᾶλς τοῦ Παραδείσου»

ΜΟΝΤΙΑΛ

Θέλων νὰ δείξῃ ὁ Μαρῆς πὼς εἶνε
(...προλετάριος
καὶ δὲν σχετίζεται ποσῶς μὲ Τρά-
(πεζες καὶ Λέσχες
νόμον σοφὸν ἐσκάρωσε περὶ τοῦ
«Πόθεν ἔσχες»
καὶ προσποιεῖται ὁ ζάπλουτος
φτωχὸς πὼς εἶνε... «Μάριος»

ΑΠΟΛΛΩΝ

Ἡ Μυριὰμ καὶ ὁ Ματθαῖος, καλο-
(γέροι
ποὺ ὤμορφα ἐτρίβαν τὸ πιπέρι
μὲ ὕφος θρησκολήπτων κουτοπό-
(νηρο
θέλαν νὰ παραστήσουνε τὴν πάπια
ἀλλὰ τοῦ Μιχοπούλου τὰ κιτάπια
τοὺς κόψαν «Τὸ Ξανθὸ» ποὺ βλέ-
(παν «Ὄνειρο»!

ΚΡΥΣΤΑΛ

Στοῦ κάθε ὑπαλλήλου τὴν καριέρα
δυὸ δρόμοι εἶν' ἀνοιγμένοι νύχτα
(μέρα
φαρδὺς ὁ δρόμος τοῦ καταχραστοῦ
καὶ μονοπάτι μὲ «Τὰ Πάθη τοῦ
(Χριστοῦ».

ΑΡΗΣ

Ὁ Γιάνναρος ἀπ' τὴν «Ἑσπερινὴ»
στὸ Χίτλερ τακτικὰ τηλεφωνεῖ:
—«Ἀλλὸ... Μπερλέν!»
Ἐδῶ... Ἀτέν!

ΠΑΛΛΑΣ

Ὁ κὺρ-Ἀντρέας, μὲς στὴ Γερουσία
χάρις στὴν εὔνοια τ' ἀφέντη του...
(Μεσσία
μὲς τὶς χαρές του πάλι κολυμβάει'
κι' ἀκκίζεται σὰν «Ἄνθος τῆς
(Χαβάϊ».

ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΦΕΛΕΙΑ

Ἡ Κυρία. — Δὲν μοῦ λές, μικρὲ, πόσο νοικιάζει τὸ σπίτι ὁ μπαμπᾶς σου;

Μπέμπης.— Χίλιες πεντακοσιες, κυρία!...

Κυρία.—Καλά, θὰ ξαναπερασω ὅταν εἶνε ἐδῶ νὰ τοῦ πῶ νὰ μοῦ τὸ κατεβάσῃ.

Μπέμπης.—Δὲν θὰ μπορέσῃ, κυρία μου. νὰ σᾶς τὸ κάνῃ αὐτο.

Κυρία. — Γιατί, μικρέ μου;

Μπέμπης. Γιατί ὁ μπαμπᾶς μου εἶνε κουλές!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁ κ. Ἀνέστης Λαζάρου μόλις συν ελθὼν ἐκ τῆς νεκροφανείας εἰς ἣν εἶχε περιπέσει εὐχαριστεῖ ὅλους τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὴν ἐκφοράν του.

ΕΜΜΕΤΡΑ ΣΚΙΤΣΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

Στὸν Παπαναστάση

Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κάρα
ποὺ γυαλίζει φαλακρὴ
—σὰν ἀργεντινὴ δεκάρα—
κ' ἀπ' τὸ μῦτο τὸ μακρύ...

Στὸ Βενιζέλο

Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὰ γένεια
καὶ τὸ μαῦρο σου σκοινί,
τὰ γυαλιὰ τὰ κρυσταλλένια
εἰς τῆς μύτης τὴν κορφή...

Στὸν Καφαντάρη

Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψη
ἀγραφιώτικο βουτσὶ
κι' ἀπὸ τὴ σκυλίσια κόψη
καραβόσκυλου μπεκτσῆ...

Στὸ Μιχαλακόπουλο

Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὸ μπόϊ,
κὺρ-Ἀντρέα Πατρινέ,
ποὺ μᾶς παριστᾶς τὸ γόη,
ὦ ἐγκέφαλε κενέ....

Στὸν Πλαστήρα

Σὲ γνωρίζω ἀπ' τὰ μεγάλα
τὰ κανιά σου. Στὴ φυγή
σὰν τὸ βίλης στὴν τρεχάλα
δὲν σὲ πάνουν κ' οἱ λαγοί...

Ἄλλος στὸν ἴδιο

Σὲ γνωρίζω ἀπ' τὴν τρεχάλα
Μαῦρε γάτε, τσελεπῆ,
σὲ γνωρίζω ἀπ' τὴν ψιχάλα
ποὺ σταλάζει ἀπ' τὴ σκεπή...

Στὸ Μερκούρη

Σὲ γνωρίζω, κὺρ-Μερκούρη,
καὶ σβεσθέντων τῶν φανῶν
μοιάζει ἡ διπλῆ σου μούρη
τὸν Ρωμαῖον Ἰανόν...

Στὸν Τσαλδάρη

Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κοίπρα
καὶ τὴ μύτη τὴ σμιὴ
κι' ἀπ' τὰ νυσταγμένα μοῦτρα
μὲ τὶς χάρες στὴ γραμμή...

Στὸν Κονδύλη

Σὲ γνωρίζω ἀπ' τὸ τσαροῦχι
καὶ τὸ φῶσι τὸ σανζὰν
ποὺ φοροῦσες στὸ Βελοῦχι
ὅταν ἤσουνα... σερζὰν !...

Στὸ Βοζίκη

Σὲ γνωρίζω ἀπ' τὴ μαγκούρα
κι' ἀπ' τὰ χείλη... τ' ἀνθηρὰ
Χαραλάμπη γέρω-ξούρα
μὰ βαστιέσαι μιὰ χαρά...

Στὸ Χατζηκυριάκο

Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὸ μοῦσι
καὶ τὸ μπόϊ τὸ τρανὸ
σὲ γνωρίζω ἀπ' τὸ γιουροῦσι
ναυτοσοῦλι Ψαριανό...

Στὸ Μεταξᾶ

Σὲ γνωρίζω ποῦχες γίνει...
ἄνθρωπος κάποια φορὰ
ἀλλὰ τώρα ἡ λόξα ἐκείνη
πέρασε.... ἐτσετερά....

ΡΑΓΙΑΣ

ΤΑ ΕΥΚΟΛΩΣ ΕΝΝΟΟΥΜΕΝΑ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ...

Γυναῖκες, ποὺ πίνουν λικέρ,
κάνουν τοὺς ἄντρες τους κερ...

Γυναῖκες, ποὺ πίνουν ρακὶ
μένουνε δίχως β....!

Γυναῖκες, ποὺ πίνουνε οὖζα,
στέκονται πάντοτε σ...

Γυναῖκες, ποὺ πίνουν ρετσινα
θέλουν τρανὴ ρομπατσ...

ΑΛΩΝΙ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

Ο,ΤΙ ΛΕΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΜΑ Η "ΠΑΠ ΡΟΥΝΑ,, ΔΕΝ ΣΥΜΦΩΝΕΙ **

Συνεχίζουμε σήμερα τὴ δημοσίευσή των γνωμῶν τοῦ Τύπου, σὲ περίληψη, παίρνοντας τὶς ἐφημερίδες σὲ ἀλφαβητικὴ σειρά: Στὸ προηγούμενο φύλλο εἴχαμε σταματήσει στὴν «Ἑλληνική». Συνεχίζουμε σήμερα ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ «Ἑλληνικὸν Μέλλον»:

«Ἑ λ λ η ν ι κ ὸ ν Μ έ λ λ ο ν». — Φρονοῦμεν ἀδιασείστως καὶ οὐδέποτε θὰ παύσωμεν νὰ τὸ φρονοῦμεν, ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὀφείλουν νὰ ἀποκτήσουν σπίτια. Δι' αὐτὸ ἐγκαινιάσαμε, ἀπὸ σήμερον, τὸ Σπίτι τοῦ «Ἑλληνικοῦ Μέλλοντος». Ἀλλὰ τὸ «Ἑλληνικὸν Μέλλον» δὲν ἔχει σπίτι. Καὶ δὲν ἔχει σπίτι τὸ «Ἑλληνικὸν Μέλλον», διότι, ἂν εἶχε σπίτι, δὲν θὰ ἐστεγάζετο εἰς ξένον σπίτι ἐπὶ ἐνοικίῳ. Μάλιστα, κύριοι! Δὲν ἔχομεν σπίτι. Σπίτι ἔχει ὁ κ. Ζάννας. Μέγαρον ἔχει ὁ κ. Βενιζέλος—Ἐλευθέριος τοῦ Κυριάκου. Ὁ κ. Κυριάκος Βενιζέλος τοῦ Ἐλευθερίου. Ὁ κ. Ἐλευθέριος Βενιζέλος τοῦ Κυριάκου. Ὁ κ. Σοφοκλῆς Βενιζέλος τοῦ Ἐλευθερίου. Ὁ κ. Βενιζέλος, Ἐλευθέριος τοῦ Σοφοκλέους.

Αὐτοὶ ἔχουν σπίτια. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν σπίτια. Διότι, ἂν εἴχαμεν, θὰ τὰ ἐδίδαμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας. Ἀλλὰ δὲν ἔχομεν καὶ δὲν τὰ δίδομεν. Ἂς τὰ δώσῃ ὁ κ. Ταλιαδοῦρος. Ὁπωσδήποτε, ὁ κακὸς δαίμων τῆς Ἑλλάδος, ὁ αἱμοσταγής, αἱμοδιψὴς καὶ αἱμοπεινὴς τύραννος πρέπει νὰ ἐκλείψῃ!

ΝηΠιΕ.

«Ἐ λ ε ύ θ ε ρ ο ς Ἄ ν θ ρ ω π ο ς». — «Φωνάζουν οἱ κλέφτες νὰ φύγουν οἱ Νοικοκυραῖοι!» Ὁμιλοῦν περὶ ἠθικῆς, ποιοί; Οἱ ἀνήθικοι. Ὁμιλοῦν περὶ πιθηκισμοῦ, ποιοί; Οἱ πίθηκοι! Ζητοῦν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ «Πόθεν ἔσχες», ποιοί; Οἱ αἰσχροὶ καὶ κακοήθεις κλέφτες. Ὑπάρχει ἀηδέστερον θέαμα; Ὁ Βενιζέλος ὁμιλῶν διὰ σχοινὶ εἰς τὸ σπίτι τοῦ κρεμασμένου, ἀσχημονεῖ καταφανῶς καὶ διὰ τοῦ κυνισμοῦ του κινεῖ τὴν ἀηδίαν. Τὰ πλήθη πεινοῦν, κύριε Φαταούλα, δισεκατομμυριοῦχε, προικοθήρα, πατέρα τοῦ ἀδηφάγου Κυριάκου, Ἐλευθέριε, υἱὲ τοῦ Κοράκου Βενιζέλου, ὁ μεταβαλὼν τὴν Ἑλλάδα εἰς λημέρι ληστῶν, ὑπὸ τὴν αἰγῖδά του. Αὐτά!

«Ἐ λ ε ύ θ ε ρ ο ν Β ῆ μ α». — Ἀλλ' ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία μέχρι πρότινος, ἠσθάνετο ἐπ' αὐτῆς τὴν στιβαρὰν πυγμὴν τοῦ μεγαλουργοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία ἐγνώρισεν ἡμέρας δόξης, φθάσασα εἰς τὸ ἀπόγειον αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ μεγαλοφυοῦς (πρὶς!) κυβερνήτου, περὶ του ὁποίου ὡμίλησεν ὁ παγκόσμιος Τύπος, ἀνακηρύξας αὐτὸν ἰσόμετρον τοῦ Οὐάσιγκτων, τοῦ Μπολιβάρ, τοῦ Καβούρ, τοῦ Λόϋδ Τζώρτζ, τοῦ Σεβαλιέ, τοῦ Ρουῦ Μπλάς, τοῦ Μαντρέν, τοῦ Τσακιτζῆ καὶ τοῦ Γιαγκούλα, ἡ Ἑλλὰς λέγομεν, αὐτή, δὲν δύναται νὰ ὑπομένῃ ἐπ' ἄπειρον — ἀπὸ ἑνὸς ἤδη μηνὸς — τὴν ὑπνηλὴν παλάμην τοῦ ἐκ Καμαρίου ὑπνοβάτου. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐπείγοντα ζητήματα. Ὄντως. Οἱ Φιλελεύθεροι ἀφῆκαν ἀφάγωτα ἀκόμη μερικὰ ἑκατομμύρια τῶν παραγωγικῶν ἔργων. Ποῖος θὰ φάγῃ τὰ ἑκατομμύρια αὐτά; Τὸ ἐσκέφθησαν καλῶς οἱ λιτοδίαιτοι λαϊκοί; Μόνον τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων γνωρίζει νὰ καταβροχθίζῃ. Μακρὰ πεῖρα δεκαετηρίδων ὅλων ἐδίδαξε τοὺς Φιλελευθέρους νὰ κατατρώγουν τὸ πᾶν, δίκην τερμιτῶν καὶ νὰ μὴ ἀφίνουν ψίχουλον, καὶ τοῦτο διὰ λόγους ψυχουλογικούς. Πῶς θὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν ἀδήριτον αὐτὴν ἀνάγκην οἱ συμπράττοντες ἀντιβενιζελικοί, οἱ ὁποῖοι ἀνέκαθεν ἐφήρμοζον τὸ ρητόν: «Μηδὲν φάγαν;» Ἔχει ὁ συμπράττων ἀντιβενιζελικὸς κόσμος νὰ ἐπιδείξῃ ἕνα Ἰασωνίδην; Ἄφαγε τῆς βλασφημίας. Θέλουν νὰ θεραπεύσουν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν κατατρύχουσαν αὐτὴν φαγέβαιναν; Ματαιοπονοῦσιν. Οὐδὲν θὰ ἀνακόψῃ τὴν φιλελευθέραν ἀντιπολίτευσιν εἰς τὸ (φ)άγιον ἔργον της, κατὰ τὰς (φ)αγίας αὐτὰς ἡμέρας.

Διότι ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ὀρθοποδήσῃ, ἂν μὴ τὰ ἐκλεκτὰ φιλελεύθερα πρόβατα ἀκούσωσιν ἀπὸ στόματος τοῦ Μεσσίου (Μασσίου) των τὸ: Λάβετε, φάγετε. Τοῦτο ἐστὶ τὸ κόμμα μου...

Αὐτὲς εἶνε οἱ γνῶμες τοῦ τύπου γιὰ σήμερα.

Δυστυχῶς, δὲν μποροῦμε νὰ παραθέσουμε ἄλλες, γιατί τὸ ἄρθρο τοῦ «Ἐλ. Βήματος» μᾶς ἔφαγε τὸν περισσότερο χῶρο... Στὸ ἄλλο φύλλο θὰ συνεχίσουμε.

ΝΑ ΕΙΝΕ ΑΛΗΘΕΙΑ;

Λένε πὼς γιὰ τὸν κύριο Βίλλυ Φρίτσι
ἔχει ξετρελλαθῆ κάθε κορίτσι.

Λένε γιὰ τὸν περίφημο Ντὲ Γκράντι
πὼς ἔκανε τὸν κοσμικὸ καὶ τὸν μπερ-
(μπάντη.

Λένε γιὰ τὸν Ἀλέκο ἐκ Τριπόλεως
ὅτι πολιτικὸς εἶν' ἐπαπόλαιος.

Λένε γιὰ τὸν Ἀντρέα ἀπὸ τὴν Πάτρα
πὼς μοιάζει τρομερὰ... τὴν Κλεοπάτρα.

Λένε ὅτι μεθαύριο στὴ Βουλὴ
συζήτησις θὰ γίνῃ ὁμαλή.

Λένε πὼς πάλι στὴν Ἀμερικὴ
ἀρχίζουνε νὰ πίνουν... μερικοί!

Λὲν πὼς δὲν καταργοῦν τὴ Γερουσία
μὰ θὰ τὴ μεταφέρουν στὰ.. Μουσεῖα.

ΠΑΡΩΔΙΕΣ

Η ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΙΣ

(κατὰ τὴν Σανθοῖλα τοῦ Σολωμοῦ)

—Μὴν εἴδες τον Πλαστήρα;
—Τὸν εἶδα χθὲς ἀργά,
ἀπὸ κοντὰ τὸν πῆρα
μὰ ἔφευγε γοργά...

Πηδοῦσε τοίχους. μάντρες
λάκκους, αὐλάκια, ρεῖθρα
μὲ γουρλωμένες χάντρες
χλωμὸς ὡσὰν κερήθρα....

Ἔτρεχε μάνι-μάνι
πετοῦσε σὰν λελέκι
αὐτὸν δέν τονε φτάνει
οὔτε τ' ἀστροπελέκι....

Τί τρέξιμο, τί δρόμο!
στὴ γῆ δὲν ἐπατοῦσε
ἀπ' τὸν πολύ του τρομο
πίσω του δὲν κυττοῦσε....

—Μὴν εἴδατε τὸ Γάτο
ψηλὰ στὰ κεραμίδια;
—Ναί, μὰ κατέβη κάτω
καὶ πάει στὰ... γκρεμίδια!

Μὲς τὴν ἀναμπουμπούλα
τὸν εἶδα μιὰ ματιὰ
μὰ μπῆκε στὴ βαρκούλα
καὶ πάει στὴν ξενητειὰ....

ΕΝ-ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΣΤΟΥ Ἢ ΟΔΗΓΟΣ ΑΛΟΓΟ-ΠΑΙΓΝΙΩΝ

(Συνέχεια)

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Λαμβάνετε ἕναν Παναγῆν καὶ τὸν φονεύετε.

Κατόπιν ζητᾶτε συγγνώμην ἀπὸ τοὺς οἰκείους του καὶ ἀναλαμβάνετε σεῖς ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς κηδείας του.

Μετὰ ταῦτα ἀφίνετε νὰ περάσουν μερικοὶ μῆνες.

Ἀφοῦ λοιπὸν λησμονηθῆ ἐντελῶς τὸ ἔγκλημα, ἀρχίζετε νὰ ὑποκρίνεσθε εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους σας, ὅτι προσεβλήθητε ἀπὸ θρησκομανίαν.

Γιὰ νὰ τοὺς καμετε δὲ νὰ τὸ πιστέψουν ἀκόμη περισσότερο, πρέπει νὰ συχνάζετε εἰς τὰς ἐκκλησίας, νὰ μυρίζετε λιβάνια καὶ νὰ κάνετε μετάνοιες καθ' ὁδόν. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ φίλοι σας θὰ ἀρχίσουν ν' ἀνησυχοῦν:

Τότε εἶνε εὐκαιρία νὰ τοὺς πῆτε ἐμπιστευτικῶς:

—Ἐγὼ θὰ ἀποσυρθῶ εἰς τὰ Ἅγια μέρη!

Αὐτοὶ βεβαίως θὰ σᾶς ποῦν:

—Βρέ, καλέ μου! Βρέ, κακέ μου! Βρέ, ἔτσι, βρὲ ἀλλοιῶς!...

Σεῖς, ὅμως, τίποτα! Δὲν θὰ ἀλλάζετε γνώμην μὲ κανένα τρόπον. Θὰ ἐπιμένετε μέχρι τελευταίας ρανίδος τοῦ... πνεύματός σας.

Θὰ ἀγοράσετε βαλίτσες, θὰ ἑτοιμάσετε τὰ πράγματά σας καὶ μίαν ὡραίαν πρωΐαν θὰ ἀναχωρησετε.

Μόλις, ὅμως, προχωρήσετε ὀλίγα βήματα, γυρίζετε πίσω στὸ σπίτι σας καὶ λέτε στὴ γυναῖκα σας δυνατά, οὕτως ὥστε νὰ ἀκουσθῆτε ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους σας, ποὺ εἶχαν συγκεντρωθῆ στὸ σπίτι γιὰ νὰ σᾶς ἀποχαιρετήσουν:

—Τὸ μεσημέρι νὰ ἔχῃς ἕτοιμο τὸ φαί, γιατί θὰ πεινάω, ὅταν γυρίσω ἀπὸ τὰ Ἅγια Μέρη.

Οἱ φίλοι σας ἀφοῦ τραβήξουν ἐπὶ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας τὰ μαλλιά τους. θὰ σᾶς ἐρωτήσουν:

—Δὲν μᾶς λές, χριστιανέ μου, ποῦ εἶπες, ὅτι θὰ πᾶς ;!!

Θὰ ἀπαντήσετε:

—Εἰς τὴν Παλαιστίνην. Θέλω νὰ προσκυνήσω τὸν Τάφον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

—Καὶ θὰ προφτάσῃς νὰ πᾶς καὶ νὰ γυρίσῃς ὡς τὸ μεσημέρι ;

—Βεβαιότατα!

—Σοβαρά;

—Σοβαρώτατα!

Οἱ φίλοι σας κατ' ἀρχὴν θὰ σκεφθοῦν νὰ σᾶς ἐγκλείσουν εἰς ἕνα φρενοκομεῖον, κατόπιν, ὅμως, θὰ ἀλλάξουν γνώμην καὶ θὰ κάνουν κάτι πρακτικώτερον:

—Στοιχηματίζουμε, θὰ σᾶς ποῦν, ὅτι δὲν προφτάνεις νὰ πᾶς στὸν Τάφο τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ γυρίσῃς πίσω ὡς τὸ μεσημέρι.

Σεῖς πρέπει νὰ στοιχηματίσετε ἀμέσως ὅσα νὰ σᾶς ποῦν. Μὴ φοβηθῆτε! Ἡ «Παπαροῦνα» ἔχει λάβει τὰ μέτρα της γιὰ νὰ μὴ χάσετε.

Βάζετε λοιπὸν τὸ στοίχημα καὶ τοὺς λέτε:

—Ἐλᾶτε μαζύ μου νὰ 'δῆτε, ὅτι θὰ πάω πραγματικά.

Τοὺς παίρνετε λοιπὸν καὶ τοὺς πηγαίνετε μὲ τὰ πόδια στὸ πρῶτο Νεκροταφεῖο. Ἐκεῖ, ἂν ἐνθυμεῖσθε, πρὸ πολλῶν μηνῶν εἶχε ταφῆ ἀπὸ σᾶς ὁ Παναγῆς. Πλησιάζετε λοιπόν, γονατίζετε εἰς τὸ μνῆμα του καὶ προσκυνᾶτε.

Κατόπιν ἐγείρεσθε καὶ λέτε στοὺς φίλους σας:

—Πᾶμε, τέλειωσα...

Καὶ θὰ προσθέσετε τσεπώνοντας τὸ ποσὸν τοῦ στοιχήματος καὶ δείχνοντας τὸν τάφον τοῦ δολοφονηθέντος:

—Ἰδού, ὁ... Παναγιος Τάφος!

Καὶ πίπτετε νεκρός.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

Λαμβάνετε εἴκοσι ἐννέα καλοὺς καὶ εἰλικρινεῖς φίλους σας καὶ τοὺς λέτε στ' αὐτὶ μυστικά:

—Τὸ βράδυ διοργανώνω στὸ σπίτι μου ἕνα καλαμπούρι. Ἐλᾶτε νὰ φᾶτε!

Καὶ τοὺς κάνετε τὸ τραπέζι.

Μόλις χορτάσουν οἱ φίλοι σας, ἀρχίζετε νὰ προσποιεῖσθε, ὅτι κάτι σᾶς μυρίζει.

—Τί ὡραῖα μυρουδιὰ εἶνε αὐτή! Θὰ ἐπαναλαμβάνετε διαρκῶς, μέχρις ὅτου οἱ προσκεκλημένοι σᾶς ἐρωτήσουν:

—Δηλαδὴ τί μυρίζει;

Τότε θὰ φορέσετε τὰ καλά σας ροῦχα, θὰ ἀνεβῆτε σὲ μιὰ καρέκλα καὶ θὰ πῆτε, δείχνοντας τοὺς εἴκοσι ἐννέα φίλους σας καὶ τὸν ἑαυτόν σας:

—Μυρίζει... Τ ρ ι α ν τ ά-φ ι λ ο!

Τὴν ἐπομένην καλεῖτε ἐννενῆντα ἐννέα φίλους σας, καὶ τοὺς κάνετε τὸ τραπέζι.

Βεβαίως θὰ σᾶς κοστίσῃ πολὺ αὐτὴ ἡ δουλειά. Ἔτσι, ὅμως, θὰ κάνετε καὶ ἕνα.. Ἑ κ α τ ό ν-φ ι λ ο-ρόδο! (Συνέχεια)

Δ' ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΤΟΥ ΗΘΙΚΟΠΛΑΣΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΑΓΩΝΟΣ

Ὑπάρχει, ἄλλως τε, κίνδυνος νὰ φᾶνε κλωτσιά!

Ἄλτ! Καὶ παρὰ πόδα.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀ ν α γ ν ῶ σται νὰ μὴ ἀναγιγνώσκουν μεταξὺ τῶν... γραμμῶν, διότι θὰ τοὺς κόψῃ τὸ τράμ!

Ὁ μυθικοπλαστικὸς ἀγὼν τῆς «Παπαρούνας» συνεχίζεται ἀκάθεκτος. Κύριον σύνθημά μας ἀπὸ σήμερον θὰ εἶνε: Κάτω οἱ γάμπες! Γιατί, εἶνε ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως, ὅτι οἱ γυναικεῖες γάμπες, εἶνε σύνεργα τοῦ Σατανᾶ, σατανικαὶ ἐφευρέσεις τοῦ Βεελζεβούλ, ὁ ὁποῖος τὶς ἐχάρισε στὶς γυναῖκες, ἁπλῶς καὶ μόνον γιὰ νὰ ἐμβάλῃ σὲ πειρασμὸ τοὺς χριστιανούς. Ἡ «Παπαρούνα» κηρύττει τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν κνημῶν! Κάτω αἱ κνῆμαι! Ὄχι πλέον γάμπες! Καὶ ἐπειδὴ ἡ «Παπαρούνα» δὲν περιορίζεται σὲ λόγια, ἄλλα εἶνε περιοδικὸ τῶν ἔργων, ζητεῖ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας της (καὶ τὰς ἀναγνωστρίας της) νὰ τὴν βοηθήσουν εἰς τὸ θεάρεστον ἔργον της! Ὅπου βρίσκετε γάμπες νὰ τὶς ἀποκόπτετε καὶ νὰ μᾶς τὶς στέλνετε! Μιμηθῆτε μας!

Ἡ «Παπαρούνα», γιὰ νὰ δώσῃ πρώτη τὸ καλὸν παράδειγμα, ἔστειλε στὸ Παρίσι εἰδικὸν κόπτην, προϋπηρετήσαντα εἰς τὴν φίρμαν Ἀρτέμιδος Κάστρου καὶ Σία (Συνοικία Χαροκόπου). Ὁ ἀπεσταλμένος μας, ἐφοδιασθεὶς με ἀδειαν σωφέρ, ἐκαρατόμησε τὶς γάμπες τῆς Μιστεγκὲτ καὶ ἀφοῦ κατέβαλε σ' αὐτὴν τὸ ποσὸν τῆς ἀσφαλείας, ἤτοι 15 ἑκατομμύρια γαλλικῶν φράγκων, μᾶς τὶς ἔστειλε μέσα εἰς ἕνα κιβώτιον... Καὶ ἰδοὺ αὐταί:

Καὶ τώρα ἐρωτῶμεν: Ποία ἀναγνώστριά μας δὲν θὰ μᾶς βοηθήσῃ εἰς τὸ εὐχάριστον ἔργον τῆς περισυλλογῆς γαμπῶν;

Σ η μ ε ί ω σ ι ς.—Τὸ ρῆμα «καρατομῶ» δὲν ἀποτελεῖ κυριολεξίαν προκειμένου περὶ γαμπῶν. Ἀλλά, προκειμένου, εἰδικῶς περὶ τῶν γαμπῶν τῆς «Μιστεγκέτ», στέκεται.

Οὕτως ἢ ἄλλως πρόκειται περὶ... κάρρου.

Παραθέτομεν ἐδῶ ἕνα ὕμνον προς τὴν γυναικείαν γαμπαν, τὸν ὁποῖον συνετάξαμεν προχείρως πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ περισσεύοντος χώρου. Ἔτσι ἀποδεικνύεται ὅτι πολλὴ ὕλη τῆς «Παπαρούνας» γράφεται μὲ τὰ πόδια καὶ γιὰ τὰ πόδια.

Χαῖρε, ὦ γυναικεία γάμπα,
ποὺ ἄλλοτε γιὰ νὰ σὲ δῇ τὸ μάτι ἔκανε «κρᾶ»
τώρα σὲ βλέπουμε ὅλοι τζάμπα
καὶ δὲ σὲ κυνηγοῦμε μὲ τὸ γκρᾶ.
Γάμπα εἶσαι βασίλισσα ἐσὺ τοῦ κόσμου τούτου
καὶ μόνο ἐσὺ ποδηγετεῖς εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ πλούτου
τὶς ὄμορφες καὶ πεταχτὲς, μαργιόλες μπαλλαρῖνες
ἐν Παρισίοις, ἐν Λονδίνῳ κι' ἐν Ἀθήναις.
Χαῖρε, ὦ γυναικεία γάμπα
ὅταν κλωτσᾶς τὸν κόσμο ἀπάνω ἀπὸ τὴ ράμπα
κι' ὅταν παθαίνεις γράμπα.
Μὰ πειὸ πολὺ σὲ λαχταρῶ ὅταν σβυστῇ ἡ λάμπα.
Ἀλλὰ τελειώνω πρὶν σωθοῦν οἱ ρῖμες ποὺχω εἰς «ἄμπα»!

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΑΠΛΟΥΣΤΑΤΑ

Κάποιος διηγεῖται:

...Λοιπὸν ἀφοῦ πιάσανε τὸν Λήσταρχο Φάβα τοῦ δέσανε τὰ δυο χέρια καὶ τὰ δύο πόδια μὲ ἁλυσίδες καί...

—Μετά;

—Τραβάει ἕνας τὸ γιαταγάνι του καὶ τοῦ κόβει τὸ κεφάλι.

—Μετά;

—Μετὰ ποὺ λέτε, ὁ ἀτρέμητος λήσταρχος σκύβει ἥσυχα-ἥσυχα, παίρνει τὸ κεφάλι του καὶ τὸ βάζει στὰ πόδια!

—Καλά, ἀφοῦ ἤτανε δεμένος χειροπόδαρα πῶς μπόρεσε κι' ἔπιασε τὸ κεφάλι του;!!

—!....

—Λέγε λοιπόν;

—....Μὲ τά...δόντια!...

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Αἴνιγμα. Διάβολος εἶμαι σωστὸς
ὅπως ὅλοι, τί χαρά!
μόνο κέρατα δὲν ἔχω
καὶ οὐρά!..
Τί εἶμαι;
Λύσις. Ἡ γυναίκα.

***

Αἴνιγμα. Μὲς τὴ θάλασσα μὲ βρι-
(σκεις,
ὅλοι κι' ὅλες μὲ γνωρίζουν,
ἕλικα ἔχω καὶ φουγάρα
(ποὺ καπνίζουν.
Τί εἶμαι;
Λύσις. Ὁ θυμωμένος ποὺ γίνεται
βαπόρι.

***

Αἴνιγμα. Εἶμ' ἐγὼ ὁ παντοκράτωρ
ἔχω δύναμι μεγάλη
κι' ἀπὸ 'μὲ τὸ πᾶν κινεῖται
εἰς τὸ ἄκουσμά μου τρέμουν
Βασιλεῖς καὶ κυβερνῆται.
Τί εἶμαι;
Λύσις. Ὁ Λαουτζῖκος.

***

Αἴνιγμα. Εἶμαι ζῶον ὑπομονετικον
ἔχω σύζυγο, παιδιά
μὲ φορτώνουν μὲ βαρᾶνε
καὶ δὲν βγάζω τσιμουδιά.
Τί εἶμαι;
Λύσις. Ὁ παντρεμμένος!

ΑΘΛΗΤΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

—Ἐμένα ὁ μπαμπᾶς μου εἶνε πρωταθλητὴς τῆς ἄρσεως βαρῶν!
—Δὲν τὸ πιστεύω...
—Ἄμα 'δῆς τὴ μαμᾶ μου θὰ το πιστέψῃς!

ΝΕΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

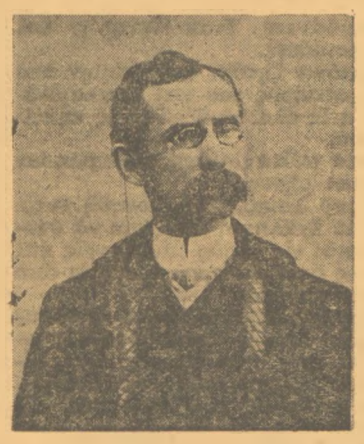

Ὁ νεαρὸς καὶ μὲ μεγάλο ταλεντο ποιητὴς τῶν «Ἀπονενοημένων διαβημάτων» κύριος Ὄνειρος Κελεπούρης, ποὺ μᾶς ἀποστέλλει τοὺς ὑπερόχους στίχους ποὺ ἔχουν τὴν ἀτυχίαν νὰ ἀπολαμβάνουν οἱ ἀναγνῶσται μας.

Προτοῦ ὁ συνεργάτης μας αὐτὸς μᾶς ἀποστείλῃ τὴν φωτογραφίαν του, εἴχομεν τὴν ἰδέαν — ἐξομολογούμεθα — ὅτι ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον : Ὄνειρος Κελεπούρης ἐκρύπτετο ὁ λαοφιλὴς ποιητὴς καὶ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Κωστῆς Παλαμᾶς. Ἂς μᾶς συγχωρήσῃ...

ΑΠΟΝΕΝΟΗΜΕΝΑ ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ

ΣΑΡΑΚΟΦΑΓΩΜΕΝΑ ΜΑΤΟΤΣΙΝΟΡΑ..

Καὶ σοῦπ' ἀγαπημένε μου Ἀγήνορα,
κόψε τ' ἀραχνιασμένα ματοτσίνορα
κι' ἄσε νὰ μαργιολέψουνέ σε οἱ πόθοι
μὲς στὸ κουκουλοκλῶθι!
Τράβα τὸ σουρωμένο σου ἑαυτὸ
στὸ Διακοφτὸ
κεῖ ποὺ ὅλα τἀραπόσταρα,
ὄντας μὲς στὰ μεσάνυχτα σ' ἀκό-
(σταρα
στὸν ὄχτο καὶ στὰ μάβρα τὰ Μετέ-
(ωρα,
ἀντάμα εἴχαμε φάει τὸν ἀγλέορα.
Ὤ, μαντηλοῦσα Μοῦσα, Προῦσα,
(Φροῦσα
γὼ ποὺ νταβραντισμένος σὲ τραβοῦσα
καὶ σὲ βαροῦσα
γκὰπ, γκοὺπ, γκαραραγκοὺπ, ξεθεω-
(μένος
ἀπ' τῶν καλλιῶν σου τὰ τσιμπίδια
(τσιμπημένος
βαρειὰ, βαρειὰ σ' ἐρώτεψα τσιμοῦχα
καὶ μοῦφαες, σκύλλα, οὖλα μου τὰ
(ρέστα
κι' οὖλα τὰ πάντα ποῦχα
κ' ἀπέ μοῦ τὄπες: βράστα, ἄστα,
(ἔστα!

ΟΝΕΙΡΟΣ ΚΕΛΕΠΟΥΡΗΣ

(Ἀπὸ τὴν ἀχαΐρευτη κι' ἀπούλυτη συλλοή μου ποὺ ἐγδόθηκε τελεφταῖα «δυνάμει τοῦ περὶ τύπου νόμου» «Παπαρουνόφυλλα καὶ Τσικουνίδες»).

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΜΑΣ

Ὁ [illegible] Πουλόπουλος εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλονται τὰ ὡραῖα «Ἀπελπιστικὰ Πεζοτράγουδα» ποὺ δημοσιεύονται σὲ κάθε φύλλο τῆς «Παπαρούνας», πρᾶγμα ποὺ τοῦ ἐστοίχισε τὸ μπακάλικό του.

ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΩΝΑ

Ἀλλοίθωρος ἐπιλοχίας παρατηρεῖ στρατιώτην διότι στρέφει το κεφάλι δεξιὰ κι' ἀριστερά.

—Βρὲ κοθῶνι, δὲν σοῦ εἶπα να μὲ κοιτᾶς στὰ μάτια ὅταν σοῦ μιλῶ;

—Μὰ στὰ μάτια σᾶς κοιτῶ κυρ-ἐπιλοχία, ἀλλὰ σεῖς δὲν μὲ κοιτᾶτε!....

—!!!!!....

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΟ ΠΕΖΟΓΡΑΓΟΥΔΟ

ΑΓΚΙΝΑΡΟΦΟΥΚΙΑ ΣΤΟ ΖΕΦΥΡΟ..

Ντουγρεῦ-ντουγρεῦ ἐτράβηξα νὰ κοιμηθῶ στ' ἀπόσκια — κι' ὦ τῶν παπαρουνῶν τὰ φύλλα τ' ἄλικα τυ λίγανε σαρδέλλες στὰ μπακάλικα, ποὺ τάχανε μαζέψει ἀπὸ τα κιοσκια! Μῆνα θωρεῖς τ' ἀπάνεμα τὰ ρόϊδα μέσα στ' ὀνειροπλάνεμα ποὺ σοῦ τὴ σκάσανε κορόϊδα; Ὦ Μποχώρη ποὺ μὲ τὸ αἰώνιο μπαμπουρι πᾶς κ' ἔρχεσαι κ' αἰώνια ταξιδεύεις καὶ τὰ ὄβολα στὰ καπελεια ξοδεύεις κι' ὡς τὴ γαζέττα ἀπάντεχ' ἀναδεύεις, παντοτεινὰ κι' ἀλύπητα κι' ἐπίμονα, σὰ θύμωνα κι' ὁλομπλαβα κοκκίνιζα καὶ τὰ ψιλοσκίνιζα — ὦ ἀπρόσμεντο ξεφάντωμα καὶ λιοπυροβαλάντωμα ποὺ σύφυλλος ἐχιούμηξες στῆς Γλυφαδος τὸ μποῦσι κι' ὅλους τοὺς ἐξενυχιασες μέσα στὸ καπακλίδικο ἀεροτσιμποῦσι! Ἄειντε λοιπὸν καὶ ξάπλωστα τὰ στήθεια σὰν τὰ γάλατα καὶ λιγωμένη ἀνάερα γαργάλα τα, γαργάλα τα καὶ τοὺς καϋμούς μου κλαψε τους ἀνάλατα! Γλυκέ μου καὶ πανέμνοστέ μου, σφιχτοπερίπλοκε μου. γειά σου Νυμφίε ἀπάντρεφτε, ξερὲ καντυλοσβύστη. μὲ τὰ στριφνά σου πήματ' ἀτοπήματα, που μ' ἄλλαζες τὴν πίστη — βλαστήματα. Κι' ἀπέ, στὸ ἐθνικὸ τὸ θέατρο ἐμπῆκες, περλεπέ, καὶ σὰν ἐμπῆκες ὁλοσούμπιτος πάτησες μὲς στην πήττα καὶ μιὰ γερὴ ἀποζημίωσι ἐγύρεψες καὶ, μάστορας μαγγιορος ἐμαγείρεψες. ἀγκινάρες κριτικες ἀ λὰ Πολῖτα...

Ποῦλος Πουλοπουλες

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

ΜΙΑ ΩΡΑ ΜΕ ΤΟΝ...ΘΕΟΝ

ΤΟΥ ΑΠΕΣΓΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Στοῦ «Ἄλλου Κόσμου» τὴ φαρδειὰ καὶ μακαρία πλάζ
συντάκτη μας ἐστείλαμε νὰ κάνῃ ρεπορτάζ.
Συνέντευξη μὲ τὸν Θεὸ ἐπῆρε μεγαλεῖον
κοὶ ἄκουσε τὴ γνώμη του ἐπὶ τῶν ἐγκοσμίων.
Ὕστερα στὸν Παράδεισο ἐνῷ ἐπεριπάτει,
συνήντησε τὸν ἔνδοξο φιλόσοφο Σωκράτη.
Τοῦ πῆρε μιὰ συνέντευξη λοιπὸν ἐκτεταμένη
ποὺ δὲν θὰ τὴν ξεχνᾷ ποτέ,
κι' ἔμαθε πὼς οἱ φοιτηταὶ
μὲ τὰ κασκέττα ποὺ φοροῦν εἶνε... χαριτωμένοι!
Ὕστερα βρῆκε τὸν Ἀδὰμ μαζὺ μὲ τὴν κυρά του,
ποὺ ἐμετροῦσε ἂν λείπουνε τυχὸν κι' ἄλλα...πλευρά του.
Μ' ἂν θέλετε εὐχάριστα μιὰ ὥρα νὰ περάσετε
μὲ τὸ τί τοῦπανε αὐτοί,
μὴ μᾶς κυττᾶτε σὰν κουτοί,
τὰ περασμένα φύλλα μας τρεχᾶτε ν' ἀγοράσετε!

(Συνέγεια)

—Ἐκ συναδελφικότητος μόνο τὸν Ἄλκη Θρύλλο.

***

—Γιὰ πές μου Εὔα, τὴ ρωτῶ, χωρὶς νὰ κοροϊδεύῃς,
περὶ φεμινισμοῦ ἐσύ, τί σχετικῶς πρεσβεύεις,
—Ὦ εἶμαι φεμινίστρια κι' ἀπ' τὴν Παρρὲν πιὸ βέρα,
χειραφετάω τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα.
—Γιὰ τὴν τιμὴ ἡ γνώμη σου πιὰ εἶνε ὦ γυναῖκα ;
—Ὅτι μπορῶ νἆμαι πιστὴ ἐξ ἴσου καὶ σὲ...δέκα!
—Ποιὸ ὄνειρό σου στὴ ζωὴ εἶνε τὸ πιὸ μεγάλο;
—Στὸ Σινεμὰ μιὰ φορὰ νὰ παίξω' τίποτ' ἄλλο.
—Καλὰ, ἐσὺ τόσο παληὰ, κανεὶς δὲν θὰ σὲ θέλῃ!
—Τί λὲς μωρέ, μοῦ ἀπαντᾶ
κι' ἀγριεμένη μὲ κυττᾶ,
μὴ μπᾶς καὶ μὲ ἐνόμισες: Μαρίκα ἢ Κυβέλη;!

***

—Πῶς τὰ περνᾶς μὲ τὸν Ἀδὰμ σ' αὐτὸ τὸ καταφύγιο;
Τόσον καιρὸ πάντα μαζὺ, δὲν πέρνεις διαζύγιο;
—Δάγκωσε τὴ γλῶσσα του καλὲ, καὶ ἄφισε τ' ἀστεῖα,
ποὺ νἄδρω ἄλλο σύζυγο μὲ τόση...μυωπία;!

***

—Γιὰ τὸ παληὸ ἁμάρτημα π' ὅλη ἡ Γῆ πιστεύει,
Εὔα γιὰ πές μου μόνη σου, πῶς ἀκριβῶς συνέβη;
—Ἁπλούστατα: μιὰ κι' ὁ Ἀδὰμ ἦταν κουτὸς ἀκόμα
καὶ δὲν ἤξερε ἀπὸ «τέτοια»,
γιὰ νὰ πάψουν τὰ σεκλέτια,
τὸ μῆλο μου τοῦ τὄβαλα γιὰ νὰ τὸ ἰδῇ, στὸ...στόμα!
—Κι' ὕστερα τὸ εἶδε; Τ' ἄρεσε; Περνοῦσατε ὡραῖα;
—Τὸ εἶδε, ναί, μ' ἀλλοίμονο ἔγασε κάθε ἰδέα!
—Μετὰ τὸ πρῶτο, ἔφαγε κι' ἄλλα πολλὰ, κυρά μου;
—Ναί, ἔφαγε τόσα πολλὰ, ποὺ... μ' ἔπιασε ἡ κοιλιά μου!
—Ἀκόμα μῆλα τακτικὰ ὅπως καὶ πρῶτα τρῶτε;
—Ἔ, τώρα πιὰ γεράσαμε, ἀργὰ καὶ...πότε-πότε!
—Τὸν ἀπατήσατε ποτέ; Πέστε μου τὴν ἀλήθεια...
—Μιὰ μόνο τὸν ἀπάτησα κι' αὐτὴ ἀπὸ... συνήθεια.
—Ὁ ὄφις ἦταν ἐραστής;
—Τί δηλαδὴ, δικός μου;
Ὄχι δὲν ἦταν ἐραστής, ἦτανε... δάσκαλός μου!
Θυμᾶμαι δὲ στὸ μάθημα
σὰν πάθαινα τὸ πάθημα,
ποὺ διαρκῶς φιθύριζε μ' ὄφος μετανοιωμένο:
«Σγῶρα με Παναγίτσα μου καὶ...ἀτζαμῆ μαθαίνω!»

***

Ὕστερα μὲ χαιρέτησε, δίνοντας τὸ χεράκι,
καὶ μοῦ κανόνισε κρυφὰ ἕνα ραντεβουδάκι:
—Σὲ περιμένω ἀγάπη μου νὰ ἔλθῃς τὸ Σαββάτο,
ὁδὸς Μηλιᾶς, ἀπ' τῆς «Συκιᾶς τὸ Φύλλο» πάρα κάτω.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΓΙΩΝ...ΔΙΑΡΡΗΚΙΩΝ

Ἀπὸ τὸ λωποδυτικὸν πάθεσον τοῦ Οὐρανοῦ

Ἔλα καὶ θὰ σοῦ χρειαστῶ
γιὰ ρεπορτάζ...σπαρταριστό!»
—Εὔα, τῆς λέω φεύγοντας τροχάδην ἀπ' τὴν πλάζ:
εἰς τὴν πατρίδα σας αὐτὸ τὸ λέτε...ρεπορτάζ;!

***

Πιὸ πέρα στὸν Παράδεισο μὲ τὸ Θεὸ προχώρησα.
καὶ χίλια ἄλλα πρόσωπα, γνωστὰ στὸν κόσμο, γνώρισα,
Καὶ τὸ Γιαγκούλα εἶδα ἐκεῖ ποὺ ἔπαιζε ἀγάλια,
μὲ κομπολόϊ ποῦτανε οἱ χάντρες του...κεφάλια!
Ρωτάω τότε τὸν Θεὸ
μὲ ὕφος κάπως ἐννεό:
—Θεὲ πῶς τὸν ἀφίσατε ἐδῶ καὶ ἀριβάριζε;
—Δώσαμε τόπο στὴν ὀργὴ γιατί θὰ μᾶς...καθάριζε.

***

Πιὸ 'κεῖ ἕνας καλόγερος γλωμὸς καὰ κοκαλιάρης,
ποὺ τοῦρθε κατακέφαλα ὅλη ἡ θεία χάρις,
γονατιστὸς προσηύχετο στὸν οὐρανὸ μ' ἐλπίδες,
ἄγριο μέλη ἔπινε καὶ μάσαγε..ἀκρίδες!

***

Δίπλα του ἕνας δάσκαλος φτωχὸς μὲ τὰ γυαλιά του,
ἔσφιγγε μὲ τὴ ζώνη του τὴν ἀδειανὴ κοιλιά του.
Ὅταν ἐζοῦσε οὐδέποτε ἔκανε ἁμαρτία
κακὸ ποτὲ δὲν σκέφτηκε,
δὲν ἤπιε, δὲν παντρεύτηκε
κι' ὅλο τὸ χρόνο τακτικὰ κρατοῦσε τὴ...νηστεία.
—Στερήθηκε, μοῦ λέει ὁ Θεὸς, τὰ πάντα, τί μωρία!
Γι' αὐτὸ κι' ἐμεῖς τὸν βάλαμε ἐδῶ γιὰ τιμωρία!

***

Μία γυναῖκα πάρα 'κεῖ σιγὰ-σιγὰ προχώρε!...
Συνταξιοῦχος δεσποινὶς ἦταν κι' ἀρχαία κόρη.
Κατάχλωμη κι' ἀδύνατη σὰν φάντασμα ἡ καθμένη,
ἄχαρη, ἀσουλούπωτη, ξερὴ καὶ ζαρωμένη.
Ὅλες οἱ χάρες πέταξαν μιὰ-μιὰ ἀπ' τὸ κορμί της,
καθὼς ἐκείνη πάσχιζε νὰ σώσῃ τὴν...τιμή της!
Καὶ τώρα, ὁρῖστε, ἰδέτε την: ἐρείπιο στὸ χῶμα!
Σκιάχτρο σωστὸ' καὶ ἡ τιμὴ τὴν ἐσυχάθη ἀκόμα.
Ὅλο ὄργια φαντάζονταν στὸν κόσμο, πρὶν πεθάνει,
δὲν ἦταν τόσο ἠθικὴ ὅμως γιὰ νὰ τὰ κάνῃ.
—Μετάνοιωσε, μοῦ λέει ὁ Θεὸς, γιὰ τὴν παλιὰ ζωή,
γι' αὐτὸ στοῦ Παραδείσου, ἐδῶ, τὴν ἔκλεισα στὴ μάντρα
γιατ' ἅμα ξαναγεννηθῇ δὲν θὰ ἀφίσῃ, ἄντρα
νὰ πάρῃ...ἀναπνοή!

***

Μιὰ ἄλλη γύριζε σκυφτὴ μ' ἕνα λιβανιστῆρι
καὶ ἐλιβάνιζε Θεοὺς καὶ δαίμονας μαζύ.
ὀγδόντα χρόνια ἔκανε, λέει σὲ μοναστῆρι
κι' ἀκόμα θἄτανε ἐκεῖ, μὰ δυστυγῶς δὲν...ζεῖ!

***

Περάσαμε ἀπὸ δίπλα της, μᾶς πῆρε εὐθὺς ἡ βρῶμα,
ὀγδόντα χρόνια νὰ πλυθῇ θὰ εἶχε ἡ κυρά,
—Θεὲ, τοῦπα, πῶς διάβολο σ' αὐτὸ τὸ παληοσῶμα,
μπορεῖ νὰ βρίσκεται ψυχὴ λευκὴ καὶ καθαρά;!
—Ἔτσι, μοῦ λέει, οἱ Θεοὶ τραβοῦν τὸν διάβολόν τους,
πρέπει πάντα ν' ἀνέγωνται τὴ βρῶμα τῶν πιστῶν τους.

***

Κι' ἐνῷ τὰ νῶτα πρὸς αὐτὴν ἀπηλπισμένος στρέφει
—Πᾶμε στὴν Κόλαση, γαζί,
λέει καὶ μὲ πιάνει ἀγγαζὲ,
νὰ δοῦμε κάναν ἄνθρωπο, νὰ σπάσουμε καὶ κέφι!

***

—Ναί, ναί πᾶμε Θεούλη μου κι' ἐκεῖ ἐν συνεχεία,
κουράστηκα νὰ βλέπω πιὰ γύρω μου...εὐτυχία.

***

Σὲ λίγο μέσ' τὴν Κόλαση βρεθήκαμε κι' οἱ δύο,
ἔ ρὲ ψυχή μου λεβεντιὰ. ψυχή μου μεγαλεῖο!
Ὅλοι οἱ γλεντζέδες τῆς ζωῆς, ὅλοι οἱ καλοφαγάδες,
ὅλοι οἱ μπεκρῆδες οἱ γεροὶ καὶ οἱ τραγουδιστάδες,
ὅλοι αὐτοὶ ποὺ πέταγαν τὴ σκούφια γιὰ γλεντάκια,
κι' ὅλα τὰ πλέον βολικὰ τοῦ κόσμου κοριτσάκια.
Ὅλοι αὐτοὶ ποὺ γάρηκαν τὴ ζήση τὴ στριμμένη,
σὰν σὲ μιὰ διασκέδαση ἤτανε μαζεμένοι.

***

Τί φασαρίες, τί φωνὲς. τί γέλοιο, τί τραγοῦδι!
—Θεέ μου, λέω, καίγεται ἐδῶ τὸ πελεκοῦδι!

***

Τρῶγαν καὶ πίναν ξένοιαστοι, δὲν εἶχαν τὸ Θεό τους,
καὶ σὲ καζάνια ποῦβραζαν ἐπέρναν τὸ...λουτρό τους.
Χίλιοι διαβόλοι μὲ οὐδὲς ἐδῶ κι' ἐκεῖ γυρνοῦσαν
προθύμως δὲ καὶ εὐγενῶς ὅλους ὑπηρετοῦσαν.
Ἀνθρώπους ἔδλεπες γνωστοὺς ἀπ' ὅλα μας τὰ μέρη,
μὰ περισσότεροι ἤτανε 'κεῖ μέσα καλογέροι.
—Θεέ μου, τοῦπα, τί τρελλοὶ
ὅσοι δὲν εἶν' ἁμαρτωλοὶ!
Ἀφοῦ ἐδῶ περνοῦν καλὰ, στὴ Γῆ ἅμα γυρίσω,
καλογεράκι θὰ γενῶ κι' ἐγὼ γιὰ ν'...ἁμαρτήσω...
—Γιὰ νἄμπῃς μέσ' στὴν Κόλαση εἶν' εὔκολο ὡρισμένως,
μοῦ λέει ὁ Θεὸς σιγὰ,
ἅμα θὰ πᾶς στὴ Γῆ γοργὰ
τὸν Βενιζέλο ψήφισε καὶ ἄρθῃς...συστημένος!

(Συνέγεια)

Ο ΚΟΚΟΡΑΣ

ΣΗΟΥΔΑΙΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΑ

Κον Νικόλαον Πλαστήραν, Κεραμιδαροῦν. — Εἴδαμε τὸ στιγμαῖον ἐπισκεπτήριόν σας, ποὺ δημοσιεύεται στὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Παπαρούνας». Σεῖς εἶσθε ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Μαῦρος Γάτος κρυπτόμενος συνεργάτος μας;

Κον Διονύσιον Κόκκινον, Λογοτέχνην, θεατρικὸν συγγραφέα, ἱστορικὸν κλπ., Ἐνταῦθα. — Μὰ εἶνε νὰ ἐρωτᾶτε; Βεβαίως εἶσθε αὐτοδικαίως ἐκ τῶν συνεργατῶν τῆς «Παπαρούνας», ἐφ'ὅσον εἶσθε Κόκκινος.

Κον Τάκην Παπατσώνην, Ἀθήνας. — Μανθάνομεν ὅτι τὸ στάδιον τῆς δοκιμασίας τὸ ἐπεράσατε εἰς τὴν Μονὴν τῆς Κερατέας. Μπορεῖτε νὰ μᾶς πληροφορήσετε εἰς ποῖον μέρος τοῦ σώματός σας ἐτοποθέτει ἡ «μῆτερ» Μαριάμ τὸ μαξιλαράκι μὲ τὶς καρφίτσες;

Κον Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλον, ὁδὸς Κηφισιᾶς. — Εἶνε διπλῆ ἡ σημασία τῆς γαλλικῆς λέξεως ex—assassin. Σημαίνει «πρώην δολοφόνος» καὶ «δολοφόνος τῶν Ἕξ». Διαλέγετε καὶ παίρνετε!

Κον Π. Γύπαρην, Κρήτην; — Πυροβολισμός σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον Γιάννην Βλαχογιάννην, Γιάννην Στογιάννην, Γιάννην Κοντογιάννην, Γιάννην Ἀγιάννην, Ἀθλίους, Ἐνταῦθα. — Τὰ γοῦστα σας μᾶς εἶνε γνωστὰ πρὸ πολλοῦ, ἄπως μᾶς εἶνε γνωστὸν ὅτι ὅταν τὸ καλοκαῖρι πηγαίνετε στὰ φαληρικὰ μπάνια, τὸ κάνετε γιὰ νὰ δροσισθῆτε....

Κον Ἀδόλφον Χίτλερ, Ἀρχιναγκελάριον τοῦ Ράιχ, Βερολίνον. — Κινδυνοφορεῖ ἐνταῦθα «ἑβραῖος» ἡ φίμη ὅτι πρόκειται νὰ ἀναλάβετε τὸν «ἐξωβραϊσμὸν» τῆς Ὁμονοίας, συνεννοούμενος μὲ τὸν κ. Γιουσσουρούμ. Πάντως ἐμεῖς σᾶς περιμένουμε μὲ ἀνοιχτὲς λεμονόκουπες.

Κον Ἀλβέρτον Ἀϊνστάϊν, Ἐλβετίαν. — Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ συγχίζεσθε μὲ τὸν διωγμὸ τῶν Ἑβραίων ἀπὸ τὸν ὡραῖο Ἀδόλφο Χίτλερ. Πηγαίνετε στὸ Βερολίνο καὶ σκάστε του τὴ θεωρία τῆς Σχετικότητος στὸ κεφάλι νὰ τοῦρθῃ ζαλάδα!

Κον Ὑάκινθον Φουσκοδεντριᾶν, Πάρκον Ζαππείου, τρίτη δενδροστοιχία ἀριστερά, πέμπτον δενδρον, δεξιά, ἕκτον κλάδον ἐκ τῶν κάτω. — Ναῖσκε, ἔχεις πλέρια γδίκια, φίλε ποιητή. Νιὰ βολὰ κ' ἕνα γκαιρὸ ἠντουνε τῆς μάδας στὴν ποίηση γδιάφορες χρωματωσσές. Πάντα ὅμως κυριαρχοῦσε τὸ τεφρό, τὸ γκρίζο, τὸ ἄλικο, τὸ μπλάβο καὶ τὸ μόρικο. Τώρα κυριαρχάει τὸ κόκκινο, ποὺ δὲν εἶνε σωστὰ τὸ μόρικο, ἀλλὰ εἶνε πιότερο μοβόρικο!

Κον Νῖκον Β. Ροῦτσον, Κόκκυραν, Ἀρχισυντάκτην «Παπαρούνας», ἄστεγον, Αἰγίνης 40. — Πάψτε ν' ἀσκολιόσαστε μὲ τὴν ποίηση. Πρὶν ἀποφασίσετε νὰ καταπιαστῆτε μὲ τὴν ποίηση, διαβάστε πολὺ ποίηση. Αὐτὰ ποὺ μᾶς στέλνετε δὲν εἶνε ποίηση. Εἶνε κάθε ἄλλο παρὰ ποίηση. Δείχνουνε πὼς ὅτι δὲ σκαμπίζετε γρῦ ἀπὸ ποίηση. Μὰ δὲ σᾶς ἀποθαρρύνουμε. Μὲ τὸν καιρὸ θὰ γράψετε ποίηση. Ὡστόσο δημοσιεύουμε σ' ἄλλες στῆλες τὴ συνεργασία σας νὰ δοῦν κ' οἱ ἀναγνῶστες μας ποὺ γιώθουν ἀπὸ ποίηση.

Κον Παντελῆν Χόρν, Ἐνταῦθα. — Ἐδιαβάσαμε τὸ ὡραῖο σας χρονογράφημα γιὰ τὴν «Παπαροῦνα» σὲ μιὰ βραδυνὴ ἐφημερίδα καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε πολύ. Εἴσαστε πάντα ὁ ἀμίμητος, ὁ μοναδικός, ὁ ἱπότης, ὁ καλλιτέχνης. Μὲ μιὰ λέξη ὁ Χὸρν—κα' ὄχι μονάχα ὁ Χόρν, ἀλλὰ ὁ καλός, ὁ τίμιος, ὁ τέλειος, ὁ ἐντελής, ὁ παντελῆς Χόρν. Κι' ἀπὸ χόρνου!

Κον Νῖκον Λάσκαρην. Ἐπίτιμον πρόεδρον Ἑταιρίας Ἑλλήνων Θιατρικῶν Συγγραφέων, Ἱστορικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου, Κωμωδιογράφον, Λογοτέχνην, Ἀτελείωτον κονφερανσιέ, ἐξ ἐπαγγέλματος μάρτυρα εἰς τὰς φιλολογικὰς δίκας κλπ., κτλ., κτλ., Ἐνταῦθα. — Εὐχαριστοῦμε ἀπείρως διὰ τὴν πρὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου ἀγόρευσίν σας, ἡ ὁποία πάντως ἐστοίχισε τὴν ἀθώωσίν μας καὶ τὸν στιγματισμὸν τῆς «Παπαρούνας» ὡς σεμνοῦ καὶ ἠθικοῦ περιοδικοῦ. Διὰ τοῦ στόματός σας ὡμίλησεν ὁ Ἀριστοφάνης, ὁ Μολιέρος, ἡ Λαϊκὴ σοφία καὶ ὀμότης ἐκφράσεων, ὁ Βοκκάκιος καὶ ὁ Ἀρετῖνος. Μὲ ὅσα εἴπατε εἰς τὸ δικαστήριον, ἔτριξαν εἰς τοὺς τάφους τὰ ὀστᾶ των καὶ ὅλοι ζητοῦν τὰ... ποσοστά των. Μὰ ἀδῶ ποὺ τὰ λέμε· πότε τὰ εἴπαν ἢ τὰ ἔγραψαν αὐτὰ ποὺ εἴπατε στὸ δικαστήριο, οἱ ἀνωτέρω... κύριοι; Γιατί, μᾶς φαίνεται, ὅτι μὲ τὸ στόμα ὅλων αὐτῶν, μονάχα ἕνας ἐμίλησε. Ὁ Λάσκαρης! Καὶ ἡ «Παπαροῦνα» ἐβγῆκε ἀπὸ τὸ δικαστήριο μὲ τὸ «στίγμα» τοῦ χαρακτηρισμοῦ της ὡς σεμνοῦ περιοδικοῦ, ποὺ μπορεῖ νὰ μπῇ ἀκόμη καὶ στὰ τίμια σπίτια. Φρίκη! Ἄχ, κύριε Λάσκαρη, τί μᾶς ἔκανες!

Κον Ἄγγελον Σικελιανόν, Οὐρανούς. — Ἀπὸ τὰ ἑπτὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα, δύο μόνον ἀνεφέρατε εἰς τὸ δικαστήριον. Τὴν Λαμπαρ-

ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΚΥΑΝΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

—Τί ἀπέδειξαν αἱ ἀνακρίσεις
—Ἐνδιαφέρουσαι ἀποκαλύψεις
—Ἐνδιαφέρουσαι καταστάσεις

Ὁ διεξάγων τὰς ἀνακρίσεις διὰ τὰ σκάνδαλα τῆς μονῆς τῆς Κυανῆς θαλάσσης, ἀνακριτὴς τοῦ 7ου τμήματος, κ. Μιχόπουλος, μεταβὰς χθὲς εἰς τὴν ἐν λόγῳ μονήν, ἀνέκρινε τὰς ἐν αὐτῇ καλογραίας. Ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ταύτης προέκυψαν καταπληκτικώτατα πράγματα. Οὕτω π. χ. ἐγνώσθη ὅτι, κατὰ τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Ἑβδομάδα, ἡ εἴσοδος τοῦ Νυμφίου εἰς τὴν ἀνωτέρω μονήν, ἀπηγορεύετο ἀπὸ τὴν ἡγουμένην Μυριάμ, διὰ νὰ μὴ πάθουν αἱ μοναχαὶ Νυμφομανίαν.

Ἐπίσης κατὰ τὴν Μ. Τρίτην, τὰ τροπάρια τῆς «ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσούσης» ψάλλονται ὑφ' ὅλων τῶν καλογραιῶν, αἱ ὁποῖαι τὰ ξέρουν ἀπ' ἔξω καὶ ἀνακατωτά. Εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς ἀκολουθίας ὁ παπᾶ-Ματθαῖος, ἐκφράζων τὴν εὐαρέσκειάν του, προσφέρει εἰς ἑκάστην ἐξ αὐτῶν ἀπὸ ἓν μῆλον τῆς Καλιφορνίας.

Ἡ μοναχὴ Εὐλαβία, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. ἀνακριτοῦ, διατί ἔγινε μοναχή, ἀπήντησεν, ὅτι αὕτη ἦτο πρὶν παντρεμμένη μὲ ἕναν ἄνδρα, ὁ ὁποῖος τὴν ἀπατοῦσε.

—Μ' ἀπατοῦσε ἀπὸ τὸ πρωΐ, ὡς τὸ βράδυ — ἔλεγε κοπτομένη ἡ Εὐλαβία — ἕως ὅτου τὸν παράτησα καὶ 'γὼ καὶ ἦρθα καὶ κλείστηκα ἐδῶ στὴ μονὴ τῆς Κερατέας, ὅπου πληρώνω τώρα τὰ Κερατιάτικα.

Ἡ μοναχὴ Πελαγία, ἐξεταζομένη, ἀπεκάλυψεν, ὅτι ἄλλοτε ἦτο ὑπηρέτρια, ἡ δὲ κυρία της τὴν ἔδερνε δὶς τῆς ἡμέρας, ἕως ὅτου βαρυνθεῖσα καὶ ἀποφασίσασα νὰ ἡσυχάσῃ, ἐνεκλείσθη εἰς τὸ περίφημον αὐτὸ ἡσυχαστήριον, ὅπου δέρεται τετράκις τῆς ἡμέρας, διὰ νὰ ἁγιάσῃ.

Ὁ κ. ἀνακριτὴς διέταξε τὴν σύλληψιν ἑτέρας μοναχῆς, τῆς νεαρᾶς Νυμφοδώρας, ἀλλὰ παρῃτήθη ἀμέσως τοῦ δικαιώματός του, πεισθεὶς ἰδίοις ὄμμασιν, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πάθῃ σύλληψιν ἡ μοναχή, ἀκριβῶς, διότι ἦτο μοναχή.

Ἐξηκριβώθη, ἐπίσης, ὅτι ἡ δαρεῖσα μέχρις ἐξαγνισμοῦ, δὲν ἦτο ἡ ἀδελφὴ Εὐθυμία, ἀλλὰ γνωστός... εὐθυμογράφος.

Ὁ κ. ἀνακριτὴς συνεχάρη τοὺς δείραντας.

Τελευταία πληροφορία ἀναφέρει, ὅτι ἡ ἡγουμένη Μυριάμ, κατόπιν ὅλων αὐτῶν τῶν περιπετειῶν, πρόκειται νὰ ἀλλάξῃ τὸ ὄνομά της καὶ ἀπὸ Μυριὰμ θὰ μετονομασθῇ εἰς Κακομοιριάμ.

Ο ΜΑΓΙΣΤΡΟΣ

ΑΓΝΩΣΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΕ ΓΝΩΣΤΟΥΣ ΗΧΟΥΣ

Η ΦΡΑΤΖΟΛΑ

(Στὸ «εἶδα μάτια πολλὰ» τοῦ Ἀττὶκ)

Ἕνας νέος μιὰ μέρα πεινοῦσε
εἶχε μείνει πανὶ μὲ πανὶ
σὰν τρελλὸς μὲς τοὺς δρόμους γυρ-
(νοῦσε
ὁ φτωχὸς μὲ κοιλιὰ ἀδειανή...

Αἴφνης φοῦρνος μπροστά του ἐφάνη
μὲ φρατζόλες ζεστὲς στὴ γραμμὴ
μπαίνει μέσα μάνι-μάνι
παίρνει μιὰ καὶ τὸ σκάζει μ' ὁρμή...
καὶ καθὼς τὴν τρώγει βιαστικὰ
τραγουδεῖ γλυκά.

Ρεφραὶν

Ἔχω φάγει πολλὲς
σὰν ἐσένα φρατζόλες
καὶ ζεστὲς κι' ἀπαλές,
μὰ σ' ὁρκίζομαι ἀπ' ὅλες
πιὸ γλυκειὰ εἶσαι σύ,
ὦ φρατζόλα χρυσῆ,
δὲν εἶδ' ἄλλη
καὶ τόσον μεγάλη....
—Θεούλη μου, μερσί!...

γίαν καὶ τὴν Λαγνείαν. Καὶ τὰ δυὸ μποροῦν νὰ ἀποδοθοῦν στοὺς καλογήρους. Τὸ δικαστήριον τῶν Πλημμελειοδικῶν, ἀποτελούμενον ἀπὸ τρεῖς φωτισμένους δικαστάς, τὸ παραδέχθη καὶ ἐδήλωσεν ὅτι—«οὐκέτι χρείαν εἶχε μαρτύρων», ὕστερ' ἀπὸ σᾶς, ἐνῷ ἐπερίμεναν νὰ ἐξετασθοῦν καὶ νὰ ὑπερασπίσουν τὴν «Παπαροῦνα» μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως, τῆς ἐλευθεροτυπίας καὶ τῆς σατύρας, οἱ διακεκριμένοι λόγιοι κ. κ. Σπῦρος Ποταμιᾶνος, Ἀθαν. Φούφας, οἱ κ. κ. Εὐστ. Ζηργᾶνος (ὁ Ραγιᾶς), Ι. Καποδίστριας, Γ. Στράγγας, Γ. Μακρῆς κλπ. Ἀλλὰ δὲν πειράζει... θὰ παρουσιασθῇ εὐκαιρία νὰ μᾶς δείξουν οἱ καλοί μας φίλοι τὰ αἰσθήματά τους. Τὸ ἐλπίζουμε καὶ τὸ—ἀπειχόμεθα!

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟ.....ΕΘΝΟΣ

ΜΙΑ ΚΟΤΤΑ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΕΠΤΑ ΓΛΩΣΣΕΣ.

Εἰς τὸ χωρίον Πρίνκλιν τῶν περιχώρων τῆς Ἀμερικῆς, ἕνας δημοδιδάσκαλος ὀνόματι Φόρστα, εἶνε ὁ εὐτυχὴς κάτοχος τῆς πλέον γλωσσομαθοῦς ὄρνιθος τῆς περιοχῆς του.

Ὁ ἐν λόγῳ διδάσκαλος, ἐπὶ τριάκοντα συνεχῆ ἔτη ἀγωνιζόμενος, κατώρθωσε νὰ μάθῃ εἰς τὴν ἐξυπνοτάτην κότταν του ἑπτὰ ὁλοκλήρους γλώσσας. Καὶ πράγματι, ἡ περίεργη αὐτὴ ὄρνις ἐννοεῖ ἀμέσως καὶ προσέρχεται διὰ νὰ φάγῃ, ὅταν ὁ κτήτωρ της τὴν καλέσῃ μὲ τὴν λέξιν «ἔλα», εἰς ὁποιανδήποτε ἐκ τῶν ἑπτὰ γλωσσῶν, τὰς ὁποίας γνωρίζει ἀπταίστως.

Ἤδη ὁ δημοδιδάσκαλος ἐκτελεῖ μὲ τὴν ὄρνιθα αὐτὴν νούμερα εἰς τὰ ἱπποδρόμια καὶ κερδίζει ἀρκετά.

Μὲ λίγα λόγια περνᾶ... ζωὴ καὶ κόττα!

ΜΙΑ ΦΑΛΑΙΝΑ ΠΟΥ ΠΕΤΑΙ

Ὑπεράνω τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ, τὰς ἡμέρας αὐτάς, θεᾶται μία τεραστία φάλαινα, ἡ ὁποία ἵπταται διαρκῶς, χωρὶς νὰ φαίνεται, ὅτι ἔχει διάθεσιν νὰ...προσγειωθῇ.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ ἀδυνατοῦν ἀν ἐξηγήσουν τὸ μυστήριον αὐτό, προσπαθοῦν δὲ νὰ συλλάβουν τὴν ἱπταμένην φάλαιναν μὲ ἐξόβεργες καὶ καπατζέδες, ποὺ στήνουν εἰς τὰς κορυφὰς τῶν κυμάτων.

Ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς πιστεύεται, ὅτι ἡ ἀτυχὴς φάλαινα θὰ ἔχῃ καταβροχθίσει, ἀφῃρημένη, κανὲν ἀεροπλάνον, τοῦ ὁποίου ἡ ἕλιξ ἐξακολουθεῖ νὰ στρέφεται καὶ εἰς τὴν κοιλίαν της ἀκόμα, πρᾶγμα ποὺ τὴν ὑποχρεώνει νὰ πετᾷ.

Κατόπιν αὐτοῦ ἀναμένεται ἡ σύλληψίς της, εὐθὺς ὡς ἐξαντληθῇ ἡ...βενζίνη.

ΔΥΟ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΕ ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΟΔΙΑ!

Εἰς τὸ Κριεκούκιον τῆς Καλιφορνίας ζοῦν δύο περίεργοι ἄνθρωποι ποὺ ἔχουν τέσσερα πόδια.

Οἱ κάτοικοι ἐπὶ ἔτη τοὺς θεωροῦσαν ὡς φαινόμενον καὶ ἐπλήρωναν εἰσιτήριον διὰ νὰ τοὺς ἰδοῦν εἰς τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς τῆς Καλιφορνίας.

Τελευταίως, ὅμως, ἀπεκαλύφθη, ὅτι ἦσαν ἀπατεῶνες καὶ συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία, πραγματικῶς, μπορεῖ νὰ 'πῇ κανείς, τοὺς ἔβαλε «τὰ δυὸ πόδια σ' ἕνα παποῦτσι».

Καὶ τώρα, ὅσοι τὴν εἶχαν πάθει, κλαῖνε τὰ λεφτά τους, γιατί δὲν εἶχαν τὴν ἐξυπνάδα νὰ σκεφθοῦν, ὅτι ἀφοῦ ἦσαν δύο ἄνθρωποι, ἦταν πολὺ φυσικὸν νὰ ἔχουν τέσσερα πόδια.

Δύο ὁ ἕνας καὶ δύο ὁ ἄλλος.

Τί ζῶα (τετράποδα) ποὺ εἶνε ὁ Κόσμος!

(Συνέχεια)

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΑΦΕΛΕΙΑ

Ἡ σύζυγος. — Μπαμπά! Ἐσὺ εἶσαι ἀντρούλη μου! Καὶ μόλις αὐτὴ τὴ στιγμὴ δίπλωνα τὸ χαλὶ γιὰ νὰ σκουπίσω τὸ δωμάτιο.

ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΑΙ ΑΣΤΕΡΩΝ

ΕΙΝ' ΩΡΑΙΟΣ...

Εἰν' ὡραῖος ὁ Μπὲν Χοὺρ,
ὅταν μπαίνει στὸ ἀχοὺρ!

Ὁ Νοβάρρος ὁ Ραμόν,
ὅταν τρώει ταραμόν.

Καὶ ὁ Κούπερης ὁ Γκάρυ
σὰν γκαρίζει στὸ φεγ-
(γαρι!

Ὁ Ἀδόλφος ὁ Μανζοὺ
ὅταν τρώει τὸ μαντζοῦ...

Καὶ ὁ Κούγκαν, λὲν ὁ Τζάκι
εἶν' ἀπὸ μεγάλο τζάκι.

Ἡ ὡραία Λιάνε Χάϊντε,
ὅταν λέει· τώρα ἄειντε!

Ὁ τενόρος Τίτο Σκίπα
σὰν τὰ πιῇ, γίνεται σκνίπα.

Τῆς ὀθόνης εἶν' Μικάδος,
ἐ καλὸς Φάειτ Κονράδος.

Μα ἡ Ντανιελ Πάρελα,
αὐτὴ θὰ τὰ πάρῃ ὅλα!

Α. ΣΤΕΡΗΣ

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΦΙΛΟΔΟΞΙΕΣ

ΝΑΓΡΑΦΑ ΣΑΝ...

Νάγραφα σὰν τὸν Ἄγγλο τὸ Σαιξ
(πῆρε!
Μελᾶ θὲ νὰ μὲ λέγανε καὶ Σπῦρε..

Νάγραφα σὰν τὸν Τίμο Μωραϊτίνη
θὰ ἤμουν χρονογράφος...στὸ καν-
(τίνι...
Νάγραφα σὰν τὸ φίλο Λιδωρίκη
θὰ ἤμουν λογογράφος....τεφαρίκι...
Νάγραφα σὰν τὸ Βλάχο τὸ Γεωργῆ
θὰ τρέμαν μπρός μου βουλευταὶ
(καὶ ὑπουργοί....
Νάγραφα σὰν τὸ Θουκυδίδη τον
(παλιο
δὲν θάχα τωρινό μου ταιρι
θὰ μὲ διαβάζαν τὰ παιδάκια στο
(σχολειὸ
καὶ θάχα γιὰ μεταφραστή μου το
(Λευτερη...
Νάγραφα ὅπως γράφει ἡ «Παπα-
(ρούνα»
θὰ μὲ μαυρίζανε στὸ ξύλο σὰν κου-
(ρούνα....

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΝ

Ὁ σύζυγος πρὸς τὴν γυναῖκα του.—Κατέβασε τὸ φουστάνι σου, Εὐρυδίκη...δὲν ντρέπεσαι λιγάκι;!

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΥ

Παρακαλοῦνται αἱ ἀναγνώστριαι καὶ ἀναγνῶσται μας ὅταν πάσχουν ἀπὸ οἱονδήποτε νόσημα, νὰ ζητοῦν δι' ἀλληλογραφίας τὴν συμβουλὴν τοῦ εἰδικοῦ κτηνιάτρου τῆς «Παπαρούνας». Κατόπιν δύνανται νὰ ἀποθηκεύσουν ἡσυχοι.

***

ΡΩΜΑΝΤΙΚΟΝ ΝΕΟΝ. Ἡ χειροναχτικὴ ἐργασία βλάπτει εἰς τὴν ἡλικίαν σας. Τὸ μόνον ἀποτελεσματικὸν φάρμακον κατὰ τῆς παθήσεώς σας εἶνε ἡ συχνὴ ἐπίθεσις βρεμμένων πετσετῶν ἐπὶ τοῦ πάσχοντος μέρους.

***

ΓΕΩΡΓ. ΚΑΡΑΓΙΣΚΑΚΗΝ (στρατηγὸν). — Τὸ μυστηριῶδες διολὶ τὸ ὁποῖον ἀκούετε εἰς τὴν καλίαν σας προέρχεται ἀπὸ ἄλλους λόγους καὶ ὄχι ἐκείνους ποὺ νομίζετε. Εἰδικὸν φάρμακον δὲν ὑπάρχει. Δίαιτα μόνον χρειάζεται, ἀλλὰ αὐτὴν τὴν κάνετε...

Τί νὰ σᾶς ποῦμε κ' ἐμεῖς;!

Ἂν σᾶς ἐνοχλεῖ ὁ ἦχος τοῦ βιολιοῦ, βάλτε... σορντίνο!

***

ΠΑΡΘΕΝΟΝ ΓΕΡΟΝΤΟΚΟΡΗΝ. — Ἀπὸ ὅσα μᾶς γράφετε διεγνώσαμεν ὅτι τὰ συμπτώματα αὐτὰ ὀφείλονται εἰς τὴν ἀσθένειάν σας.

Τὸ μόνον ἀποτελεσματικὸν φάρμακον εἶνε νὰ λαμβάνετε ἀρκετὰς δόσεις τὴν ἡμέρα ἀρσενικόν.

***

Ψ. ΚΕΦΑΛΑΝ (Κεφαλληνία). — Ὁ πονοκέφαλος σας κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶνε χρόνιος. Δὲν εἶνε δυνατὸν λοιπὸν νὰ θεραπευθῇ. Τὸ μόνον ποὺ μπορεῖτε νὰ κάμετε εἶνε νὰ ἀποτανθῆτε εἰς τὸν λήσταρχον Καραθανάσην. Μόνον ὅταν σᾶς ἀφαιρέσῃ τὴν κεφαλήν σας θὰ ἡσυχάσετε κάπως.

***

ΑΠΑΡΗΓΟΡΗΤΟΝ ΧΩΛΟΝ. — Ἀποκόψατε καὶ τὸν ἄλλον πόδα σας διὰ νὰ μὴ χωλαίνετε. Μόνον ἔτσι θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἰσορροπία.

***

ΦΡΕΝΟΒΛΑΒΗ (ἐνταῦθα). — Ἀπὸ τὰ συμπτώματα ποὺ μοῦ ἀναφέρετε φοβοῦμαι ὅτι σᾶς ἔχει... στρίψει. Μὴ φοβεῖσθε ὅμως. Ἐλᾶτε νὰ συναντήσετε τὸν διευθυντὴ τῆς «Παπαρούνας» μὲ τὸν ὁποῖον θὰ συνεννοηθῆτε κάλλιστα.

***

Κ. Χ. Ψ. (Βόλον). — Δὲν εἶνε τίποτα. Ἕνα ἁπλὸ συναγάκι. Μὲ τὴν βοήθειαν ὅμως ἑνὸς καλοῦ ἰατροῦ ὑπάρχει κίνδυνος καὶ ν' ἀποθάνετε ἀκόμη.

Ο ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΦΕΛΕΙΑ

Ὁ Δάσκαλος. Πές μου ἐσύ, τί ζῶον εἶναι ὁ ὄνος;

Μαθητής! (Κυττάζει τὸν δασκαλο χωρὶς νὰ ἀπαντᾷ).

Δάσκαλος. Τί μὲ κυττᾶς, παιδί μου! Δὲν ἔχεις ἰδῆ ποτὲ σου γαϊδαρο;!

παπαροῦνα

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
(ΣΤΗ...ΖΟΥΛΑ)

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΓΚΑΡΔΙΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΤΡΕΙΣ ΝΕΚΡΟΙ ΚΑΙ ΔΥΟ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΕΞΕΣΦΕΝΔΟΝΙΣΕ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΕΓΙΝΕ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΣ

Ο κ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ ΟΜΙΛΕΙ ΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΑ ΜΟΥΣΤΑΚΙΑ ΤΟΥ

ΦΩΝΑΙ-ΠΑΝΔΑΙΜΟΝΙΟΝ-ΑΝΤΙΓΚΛΗΣΕΙΣ

Ο ΠΛΑΣΙΗΡΑΣ ΑΠΕΙΛΕΙ ΝΑ ΚΗΡΥΞΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΝ

Ουδεποτε συνεδρίασις της Βουλῆς διεξήχθη εἰς τόσον φιλικον καὶ ἐγκάρδιον πνεῦμα ὅσον ἡ χθεσινή.

Ἀπὸ ἑνωρις ὡπλισμενοι ὡς ἀστακοὶ ἤρχισαν νὰ προσέρχωνται οἱ βουλευταὶ διὰ νὰ παρακολουθησουν τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν συνεδρίασιν.

Ὁ κ. Βενιζελος ἀφου ἔρραψε ἐπιμελῶς τὸ στόμα του καὶ ἐβουλωσε τὰ ὦτα του μὲ στόχον, προσῆλθε καὶ αὐτὸς στὴ Βουλή, διατεθειμένος νὰ ὑπερασπισθῇ κατὰ τῆς ἀδίκου καταγγελίας τοῦ κ. Μεταξᾶ περὶ ἠθικῆς του αὐτουργιας.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων βουλευτῶν ἐπεχείρησε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς συνεδριάσεως καὶ ὁ συμπαθέστατος πολιτευτὴς Ὕδρας κ. Μπούμπουλης. Πολλοὶ φίλοι του ὅμως τοῦ συνέστησαν νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀξιώσεώς του αὐτῆς, καθοτι διὰ τῆς εἰσόδου του ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ πάθῃ ἡ Βουλὴ...καθιζησιν.

Καὶ πράγματι ὁ κ. Μπούμπουλης ἀπέβαλε ἀφ' ἑαυτοῦ ἀρκετὸν βαρος τῆς ἀδιαλλαξίας του καὶ εἰσῆλθε εἰς τὴν αἴθουσαν ἐλαφρὸς καὶ εὔχαρις ὡς ἐλέφας.

***

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριασεως, ὁ κ. Μεταξᾶς ἐπρότεινε εἰς τὴν Βουλὴν νὰ συστηθῇ εἰδικον ἰσόβιον δικαστήριον διὰ τον κ. Βενιζέλον διὰ νὰ τὸν δικάζῃ ἐπι ἠθικῇ αὐτουργίᾳ τρεῖς φορὰς τοὐλαχιστον τὴν ἡμέραν.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Δὲν τὸ δεχομαι. Εἰμαι ὑπὲρ τῶν οἰκονομιῶν...

ΜΕΤΑΞΑΣ. Μὰ θὰ εἰσπράττομεν δικαστικὰ ἔξοδα.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἀδύνατον!

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Θὰ παχύνῃ.

ΚΟΝΔΥΛΗΣ. Ἐγὼ προτείνω : νὰ τὸν κρεμάσουμε.

ΦΩΝΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΩΡΕΙΑ. Ναι, ναί, ἀπὸ τά....μουστάκια σου.

ΜΕΤΑΞΑΣ. Ἐπιμένω νὰ γίνῃ δικαστήριον!

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ὄχι! Ὄχι! Ὄχι!

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Μὰ σᾶς παρακαλῶ...κάντε το, θὰ μὲ ὑποχρεωσετε.

Γίνεται πανδαιμόνιον. Ὁ Πρεσδρος κρούει τὸν κώδωνα δαιμονιωδῶς.)

ΖΟΖΙΚΗΣ. Ἐὰν δὲν παψετε θα διατάξω γενικὴν...κένωσιν τῆς αἰθούσης.

ΜΙΑ ΦΩΝΗ. Αὐτὸ εἶνε ἀσέβεια κατὰ τῆς Βουλῆς. Τί τὸ περάσατε ἐδῶ μέσα;

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Τώρα εἰσῆλθα εις την....οὐσίαν καὶ πῆρα...μυρουδιὰ! Ξέρετε ἐγὼ τὰ λέω καθαρά. Εἰμαι εἰλικρινής!

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Δὲν σὲ πιστεύω μέχρις ὅτου νά...πεθάνῃς!

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Κι' ἂν πεθάνω;

ΜΙΑ ΦΩΝΗ. Ἀπ' τὸ στόμα σου και στοῦ Θεοῦ τ' αὐτί.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ (πρὸς τὸν Βενιζέλον). Ἐσὺ ἔκανες τὴν ἐπανάστασι!

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ....

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Ἐσὺ ἐδιχασες καὶ διχάζεις τὴν Ἑλλάδα!

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ....

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Δὲν εἶσαι ἄξιος παρὰ μονο γιὰ νὰ βλάπτῃς!

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ...

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Σὲ σιχαινομαι!

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ.....

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Σὲ μισῶ : Σὲ ἀπεχθάνομαι! Διχαστή, ἐκβιαστή, ἐπαναστάτη!

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ...

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Γέρω ξουρα!...

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Εἰς τὴν οὐσίαν, εις τὴν οὐσίαν, κύριε συνάδελφε. Ἐὰν ἐκφύγετε πάλιν τοῦ θέματος θὰ διακόψω τὸν...λόγον μου.

ΦΩΝΑΙ. Κόφτοοοο! Κόφτοοοο!

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Σᾶς παρακαλῶ γαλήνη. Διατί προσβάλλετε τὸν ἀξιότιμον κύριον ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως; Θέλετε ὁ Θεὸς νὰ σᾶς κάνῃ ἔτσι;

ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Ἤμουν βενιζελικὸς ἀλλὰ τώρα δὲν εἶμαι!

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Τὴν ὑγείαν σου νἄχῃς!

ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Ἐπιτρεπω διακοπάς...

ΒΟΖΙΚΗΣ. Ἐγὼ δὲν ἐπιτρέπω: Εἶμαι πρόεδρος!

ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Συγγνώμην.... δεν σᾶς ἀντελήφθην!

ΒΟΖΙΚΗΣ. Οὔτε κι' ἐγω.

ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Τὸ κίνημα Πλαστήρα δὲν ἦταν παρὰ ἕνας πολλαπλασιασμὸς τοῦ διχασμοῦ.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Κι ἐγὼ εἶμαι το ...κρατούμενον!

ΜΕΤΑΞΑΣ. Συνεχιζων ἐν συνεχεία συνεχίζει τὴν συνέχισιν τῆς συνεχείας του περὶ τῆς συνεχίσεως, τῆς συζητήσεως τοῦ δικαστηριου, καταθέτει εἰς τὴν Βουλην ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου δικαστικοῦ μεγαρου, τὸ ὁποῖον θὰ στεγάζῃ τας ἠθικὰς αὐτουργίας τοῦ Βενιζέλου.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἀρνεῖται και ὀργισθεὶς ἀπέρχεται τῆς αἰθούσης. (Μετὰ πέντε λεπτὰ ἐπιστρέφει).

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Μὲ τὶς ὑγείες σας!

Κατόπιν ἡ Βουλὴ διαλύεται ἡσυχως καὶ οἱ βουλευταὶ ἐν σώματι μεταβαίνουν εἰς τὸν σταθμὸν πρώτων βοηθειῶν. Ἡ κατάστασις τῆς Πατρίδος δὲν ἐμπνέει ἀνησυχίας!

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

Ὑπὸ ἀστυνομικῶν ὀργάνων συνελήφθη ὁ σεσημασμένος λωποδύτης Ἰούδας Προδοτίδης, ἀπὸ πολλοῦ καταζητούμενος. Εἰς τὰ θυλάκιά του ἀνευρέθησαν τριάκοντα ἀργυρᾶ κέρματα. Ὁ συλληφθεὶς ἀπεπλάνα (!) τὰ θύματά του διὰ τῆς γνωστῆς λωποδυτικῆς μεθόδου ... τοῦ φιλήματος.

Εἰς τὸ κρατητήριον, ὅπου τὸν ἐνέκλεισαν, ἔδειξε τάσεις αὐτοπαγχονισμοῦ, ἀλλὰ ὁ σκοπὸς ἀστυφύλαξ κατώρθωσε νὰ τὸν συγκρατήσῃ. Ὁ Ἰούδας, ὅμως, ἐδήλωσεν, ὅτι τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα ἀσφαλῶς θὰ ἐπιτύχῃ ν' ἀπαγχονισθῇ, βαρυνθεὶς πλέον τὴν μαρτυρικὴν ζωήν του.

13η ΩΡΑ

ΧΡΙΣΤΕ ΜΟΥ, ΤΑ ΠΑΘΗ ΣΟΥ!....

Ἡ ἑβδομάδα τῶν Παθῶν ἀρχευει (ἀπὸ αὔριο,
τὸ θεῖο δρᾶμα, ποὺ τὸ λέν, τοῦ Ἰ- (σοῦ τοῦ Ναζωραιου
κ' ἰδοὺ ὁ Νύμφιος ἔρχεται με ὕφος (τρὲ μακάβριο
καὶ ἔχοντας στὴν ὄψη του τὴ σταμ- (πα τοῦ μοιραιου.

***

Μεγαλοκυριακάτικα μὲ βάγια τον (δοξάζανε
κ' εὐλογημενος, φωναζαν, ὁ ἔρχο- (μενος ἐν τάξει,
καὶ τρέχανε ξοπίσω του καὶ τον (ζητωκραυγάζανε
κ' οἱ Φαρισσαῖοι ἐσκύλλιαζαν καὶ (εἶχανε λευφάξει.

***

Κι' ἀπὲ τονὲ τσακώσανε· μ' ἕνα (μονάχα φίλημα
ὁ μαθητὴς τὸν πρόδωσε Ἰουδας ὁ (Ἰσκαριώτης,
τον πῆγαν στὸ Πραιτώριο καὶ βρέ- (θηκε σὲ δίλημμα
ὁ Πιλατόγλου ὁ Πόντιος ποῦτανε (λέρα πρώτης.

***

Νὰν τὸν ἀφήσῃ γύρευε, μὰ κεινει (ἐπιμέναν̄ε
κι' ὅλοι φωνάζαν «σταύρωστον» ἀ- (μέσως κι' «ἄρον-ἄρον»
γιατί θὰ καταγγείλουμε στὴ Ρωμη (ἐμεῖς ἐσέναν̄ε
κ' ἐκεῖνος ἐφοβήθηκε κ' ἔχασε οὔ- (λο τὸ θάρρον!

***

Αἴ, ρὲ Χριστέ, τὰ πάθη σου! Πῶς (πάθες καταδέχτηκες
κ' ἔκατσες καὶ σὲ κάνανε περίγελο (οἱ κακοῦργοι
σὲ φτύσαν, σὲ μαστίγωσαν, μπατσί- (στηκες κ' ἐμπαίχτηκες
καὶ ἀπὸ σὲ προτίμησαν τὸ Βαρρα- (βᾶ οἱ μοῦργοι!

***

Ἔτσι ποὺ τὰ κατάφερες κι' ὁ Πε- (τρος σ' ἀπαρνήθηκε
καὶ σ' ἔβαλαν καὶ κάθισες ἡμερες (τρεῖς στὸν ταφο
κι' ὅπως ἐφάνης ταπεινὸς κανεις δὲ (σὲ φοβήθηκε
κι' ἀστέρα σὲ ἐκάνανε στὸν κινη- (ματογραφο.

***

Τί νὰ σοῦ κάνω ποὺ πολὺ ἀργοτε- (ρα γεννηθηκα
κι' ἄφησα καὶ σὲ πιάσανε—μὲ τὸ (μπαρδὸν, Χριστέ μου,
τὰ τσόφλια καὶ σοῦ φέρθηκαν βε- (ρέμικα κι' ἀνήθικα.
Νὰ ζοῦσα, δὲ θὰ σ' ἄφηνα νὰ σταυ- (ρωθῇς ποτέ μου.

ΦΟΝ ΦΑΠΠΕΝ

ΜΑΓΑΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

— Τέκνον μου, πρέπει νὰ νηστέψῃς ἡμέρες ποὺ εἶνε...

— Νηστεύω, πάτερ μου, τριακόσιες ἑξῆντα πέντε μέρες τὸ χρόνο. Φτάνουνε ;

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ ΕΛΗΞΕ Η ΠΟΤΟΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΠΑΨΑΝ ΠΛΕΟΝ ΝΑ ΠΙΝΟΥΝ

ΟΙ ΤΑΒΕΡΝΙΑΡΕΟΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΙΡΑΒΟΥΝ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΟΥΣ

Ο ΑΛ ΚΑΠΟΝΕ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΗ

ΘΑ ΕΠΑΝΕΛΘΗ Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΤΟΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΕΞΟΔΕΥΘΟΥΝ ΤΑ ΠΟΤΑ

ΤΟΥΣ ΜΙΣΕΚΡΗΔΕΣ ΑΝ ΔΙΚΑΣΟΥΝΕ ΤΑ ΚΡΑΣΙΑ ΙΟΥΣ ΘΑ ΞΟΔΙΑΣΟΥΝΕ!

ΣΙΚΑΓΟΝ. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μπεκρῆ μας). Ἀπὸ χθὲς τὴν νύκτα ἀφέθη ἐλευθέρα ἡ κατανάλωσις τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικην. Οἱ Ἀμερικανεὶ προσήρχοντο ἄθροει εἰς τὰ ζυθοπωλεῖα, οἰνοπωλεῖα, εὐϊσκιοπωλεῖα κλπ. τοῦ νέου Κόσμου ἀλλὰ δὲν ἔπιναν καθόλου. Ἡ ἀφθονία τῶν ποτῶν καὶ ἡ ἐλευθερια μὲ τὴν ὁποίαν ἐπωλοῦντο, δὲν προσέδιδαν κανέναν ρωμαντισμον εις τὴν ἱεροτελεστίαν αὐτὴν τῆς μέθης.

Οἱ διψασμένοι πελάται τῶν κεντρων, ἀπογοητευμένοι ἐπέστρεψαν εἰς τὰς οἰκίας των ὅπου κατεκλιθησαν ἀπὸ τὰς ἑπτὰ τὸ βράδυ (ὥρα Ἀθηνῶν 11 π.μ.)

Ἡ ἀστυνομία εἶχε καταρτισει περὶ τὰς πεντακοσίας χιλιάδας συνεργεῖα ἀστυνομικῶν διὰ νὰ συλλέγουν ἀπὸ τὰς ὁδοὺς τούς...ποτοπλήκτους.

Παρ' ὅλας ὅμως τας ἐρευνας των δὲν κατώρθωσαν νὰ ἀνεύρευν παρὰ ἕνα μόνον μεθυσμένον ὁ ὁποιος ἔγινε διάσημος εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Ἡ φωτογραφία του ἐδημοσιευθη εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικά. ἡ δὲ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις τὸν ὠνόμασε συνταγματαρχην. Πολλαὶ κινηματογραφικαι ἑταιρεῖαι τοῦ ἐπρότειναν νὰ παιξῇ στὴν ὀθόνη μὲ τεράστιον μισθον.

Ὡς πληροφορούμεθα, ὁ ἐν λόγῳ μεθυσμένος ἦταν ὁ γερουσιαστης Βόλστεντ, ὁ ὁποῖος, ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται μας, εἶχε κάμει τὸν νόμον τῆς ποτοαπαγορεύσεως.

***

Χθὲς ἀργὰ τὴν νύκτα ὁ μεγαλέμπορος οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν κ. Ἀλ. Καπόνε παρουσιασθεις εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Οἰνεμενων Πολιτειῶν τὸν παρεκάλεσε νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν νόμον τῆς ποτοαπαγορεύσεως διότι ἀλλέως εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξοδευθοῦν αἱ μεγάλαι παρακαταθῆκαι ζύθου καὶ ἄλλων ποτῶν ποὺ ὑπάρχευν.

Ὁ κ. Πρόεδρος ὑπεσχέθη ὅτι θὰ κρατήσῃ καλὰ τὰ εἰνία εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Θὰ διώξῃ δὲ πινικῶς πάντα μὴ παραβάτην τῆς ποτοαπαγορεύσεως. Κατόπιν αὐτοῦ ὁ κ. Ἀλ. Καπόνε τὸν κέρασε ἕνα ἑκατοσταράκι!

ΟΙΚΤΡΟΣ ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟΣ

Παρουσιασθεὶς σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὸν εἰσαγγελέα Ἀθηνῶν ὁ Γεώργ. Πρακατζάρης, ὑπέβαλε μήνυσιν κατὰ τοῦ παντοπώλου Μ. Φρισίκη, διότι, καθ' ἣν ὥραν ἐψώνιζεν εἰς τὸ κατάστημά του, τὸν διεμέλισεν οἰκτρῶς. Γενομένων προχείρων ἀνακρίσεων, ἀπεδείχθησαν τὰ ἑξῆς:

Ὁ μηνυτὴς εἶχε μεταβῆ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Φρισίκη καὶ ἐζήτει μίαν ὀκᾶν μέλι, πρώτης ποιότητος. Ὁ μηνυόμενος τοῦ παρουσίασε δείγματα ἀπὸ ὅλα τὰ εἴδη μέλιτος ποὺ εἶχε. Κανέν, ὅμως, ἀπ' αὐτὰ δὲν ἤρεσεν εἰς τὸν ἀγοραστήν.

—Μέλι εἶνε αὐτό, ἔλεγε, ἤ..., καὶ ἀνέφερε ἕνα ἄλλο προϊὸν ποὺ εἶνε γνωστόν, ὅσο καὶ τὸ ὄνομα του Καμπρών.

Εἰς τὸ ἄκουσμα, ὅμως, τῆς λέξεως αὐτῆς, ὁ παντοπώλης ὀργισθεὶς — καθότι ἐθίγη ἐπαγγελματικῶς — ἐπέταξε ὁλόκληρο τὸ δοχεῖο μὲ τὸ μέλι κατὰ τοῦ πελάτου του καὶ τὸν...διεμέλισεν οἰκτρότατα.

Ὁ παθὼν ἐξακολουθεῖ νὰ... γλύφεται!

ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ

Χθὲς ὁ καιρὸς ἦτο καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα τρικυμιώδης. Κῦμα καύσωνος ἐπιπεσὸν ἐπὶ τῆς καρδίας γηραιοῦ κυρίου, τὸν ἐτραυμάτισε σοβαρῶς ἡ σύζυγός του. Ἡ θάλασσα εἰς τὸ Αἰγαῖον βροχερή. Ἡ ἄνοιξις εὐνοεῖ τοὺς γάμους, ὡς ἐκ τούτου ὁ σεισμογράφος τοῦ Ἀστεροσκοπείου σημειώνει κατὰ τὴν νύκτα συνεχεῖς σεισμικὰς δονήσεις, ἰσχυρᾶς ἐντάσεως.

Η ΧΑΡΤΟΡΡΙΧΤΡΑ

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΒΙΑ ΜΟΥ

Συνελήφθη χθὲς καὶ κρατεῖται εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς συζύγου του ὁ Γ. Φερταντζῆς, διότι ἀπεπειράθη νὰ βιάσῃ τὴν θύραν τοῦ κοιτῶνος του καὶ νὰ ἐξέλθῃ τὰ μεσάνυκτα λάθρᾳ πρὸς συνάντησιν τῆς ἐκλεκτῆς τῆς καρδίας του.

Ὁ συλληφθεὶς ὑπεβλήθη ὑπὸ τῆς συζύγου του εἰς κοῦραν, κατόπιν τῆς ὁποίας, τοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπιθυμήσῃ πλέον τὴν ἐκλεκτὴν τῆς καρδίας του.

ΑΠΑΓΩΓΗ

Ἡ δὶς Γοργὼ Ἀνδρονίκου ἀπήγαγεν ἑκουσίως τὸν νεαρὸν Χάρην Σβέλτον. Οἱ ἀπαχθέντες ἐνυμφεύθησαν. Καὶ τώρα ἡ Γοργὼ καὶ... Χάρην ἔχει!...

Ν-ΥΣΙΑΙΗ ΣΙΙΜΗ

Πληροφορούμεθα ἀρμοσίως ὅτι ὁ παμπόνηρος Κρὴς Ε. Κ. Βέλλος ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του ὅπως ἀποφύγῃ τὴν συζήτησιν ἀπὸ τῶν εὐθυνῶν τοῦ κινήματος τῆς 6ης Μαρτίου σκοπεύει νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὸν κ. Π. Τσαλδάρην ἕνα φύλλον τῆς «Παπαρούνας» διὰ νὰ τὸν βυθίσῃ εἰς ὕπνον. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἂς προσέξῃ. Τὸν προειδοποιοῦμεν.